UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97th Street
Edmonton 17, Alta, Canada
Phone: 422 - 5708
RETURN REQUESTED
Річна передплата в Канаді — $5.00
Окреме число: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

11
ЧЕРВНЯ, 1970.
Число № 24
тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLII VOL. XLII
JUNE 11, 1970.

Канада обіцяє допомогу Румунії

Канадський міністер закордонних справ М. Шарп відвідав Румунію, що зазнала шкоди від величезних повеней. Дунай, Прут та Дністер розлилися широко по врожайних долинах. Безперервні довготривалі дощі і спека, що передчасно топила сніги в Карпатах, піднесли рівень води в ріках до небувалої висоти. Вода залила 64,000 домів, з яких 11,500 зовсім знищені, а 28,000 дуже пошкоджені. З 28,000 інших будинків — шкіл, фабрик, шпиталів та урядових будинків — 10,000 зовсім були знищені, а 2,000 важко пошкоджені. 90,000 родин, разом 270,000 осіб евакуовано й переведено на інші місця й приміщено, головно в шатрах, які прислали запомогові організації з-за кордону. Води рік знищили понад 1,000 мостів, в тому понад 500 великих. Вода покрила два й чверть мільйона акрів землі, з того понад один мільйон акрів управної. Шкоди йдуть у грубі мільярди долярів.

Румунський уряд звернувся до міжнародних організацій по допомогу. Канадський міністер М. Шарп, в часі перебування в Румунії, пообіцяв від Канади допомогу в формі збіжжя й муки, загальної вартости сімох і пів мільйона долярів.

Число осіб, що згинули в хвилях розбурханих рік, дійшло до 200 осіб. Можливо, що згинуло й більше, але тепер, коли люди повтікали до різних місцевостей, годі навіть встановити докладно число осіб, що пропали під час повені.

За вістками з Відня, повінь, що навістила Румунію, вчинила багато шкоди також в сусідніх країнах: Югославії, Угорщині та південній Україні. Ближчих даних про шкоди в тих країнах досі немає.

Схопили амер. дипломата

В Аммані, столиці Йордані, група палестинських терористів схопила політичного референта тамошньої американської амбасади М. Драпера і за його звільнення домагалася звільнення 40 членів їхньої організації, що їх арештувала йорданська поліція.

Після переговорів з американською амбасадою Драпера звільнено.

В час великого землетрусу в Перу згинуло, мабуть, бл. 30,000 людей. Жертвою стихії був також цей автобус, знайдений біля місцевости Чурін. В автобусі згинуло чотири особи.

СОВЄТСЬКІ СТАРШИНИ КЕРУЮТЬ ЄГИПЕТСЬКИМИ ВОЯКАМИ

Командування ізраїльських військ припускає, що головними командувачами над єгипетськими вояками, що воюють з ізраїльськими вояками на Суезькому каналі, не є єгипетські генерали, а совєтські. Як відомо, совєтські летуни та вояки охороняють базу для вистрілу ракетних бомб на єгипетській території та кермують єгипетськими літаками совєтського виробу «МІГ-23», що охороняють єгипетську територію. Останні бої єгипетських вояків з ізраїльськими на Суезькому каналі виявляють нову тактику й немалі успіхи єгипетських вояків. Єгипетські старшини не вміли узгіднювати бойових дій між поодинокими бойовими частинами, наслідком чого ізраїльські вояки легко розбивали єгиптян. Недовні бої на Суезькому каналі виявили нову тактику єгиптян, яка позначається тим, що дії поодиноких частин узгіднені, що до наступу піхоти достосовується гарматний вогонь та наступ танків, як теж наскок бойових літаків.

У висліді нової тактики над Суезьким каналом згинуло протягом місяця травня 30 ізраїльських вояків. У порівнянні з давнішими втратами, недалеко більше число.

Можливо, що успіхи єгипетських вояків є й вислідом кращого вишколу вояків з ними переводять совєтські старшини, але, певно, що на протязі кількох тижнів (так довго є в Єгипті кільканадцять тисяч совєтських старшин та вояків, що вишколюють єгиптян), годі було навчити досконало єгиптян бойової тактики та співдії всіх видів зброї. Єдиним поясненням є, що єгипетськими вояками та воєнними діями кермують совєтські старшини.

Домагаються звільнення ген. Григоренка

Кілька визначних совєтських науковців, між ними деякі атомові фізики, відзначені орденом Леніна, написали листа до совєтського уряду з домаганням випустити на волю генерала П. Григоренка, якого держать у шпиталі для умово хворих в Черняховську за виступи проти політики уряду та партії СССР.

Усі науковці домагаються теж звільнення Ю. Медведева, якого арештовано минулого тижня й запоторено до шпиталю для умово хворих в Обінську. Медведев, що є вченим генетиком, написав книжку, в якій виявляє, що сталінські генетичні теорії посунули біологічну науку в СССР багато десятків років назад.

ПЕРЕВОРОТ В АРГЕНТИНІ

Три аргентинські генерали-командири сухопутніх, летунських та морських військ Аргентини примусили аргентинського президента генерала Хуана Онганія зрезигнувати зі свого посту. Керівники державного перевороту заповіли, що до 10 днів буде призначений новий президент.

А. Косиґін уступить

Англійська газета «Дайлі мейл» надрукувала вістку, що совєтський прем'єр А. Косиґін ще цього місяця уступить зі свого посту. Дуже можливо, що відхід Косиґіна зв'язаний з виборами в СССР, що відбудуться в неділю 14 червня. Про можливість відходу Косиґіна, вже давніше згадували знавці совєтських відносин, але під час недавніх святкувань 100-річчя народження В. Леніна Косиґін виступав часто і тому загально вважали, що він ще залишиться на своїй посаді.

КГБ ДАЄ ІНСТРУКЦІЮ «ТІЛОМЕХАНІКАМ»

Підпільне совєтське видавництво, т.зв. «самовидав» опублікував окремою брошурою на 18 сторінок найновішу інструкцію совєтської політичної поліції КГБ для т.зв. тіломеханіків, тобто спеціялістів з КГБ, що тортурують політичних в'язнів, щоб добути від них бажане зізнання. В інструкції подано подрібно, які знущання треба застосувати до різного роду в'язнів.

Замітне, що навіть в такій таємничій організації, як КГБ, є вже люди, які не погоджуються з теперішнім режимом в СССР і виявляють того роду таємні інструкції, щоб таким чином компромітувати ту організацію та попередити політичних в'язнів, що їх жде на переслуханнях у казематах КГБ.

КОШТИ КОМІСІЇ

Парляментарна комісія для справ житлового будівництва провела переслухання в 30 канадських містах. За це уряд заплатив сімом членам комісії 210,684 дол. З того 48,000 пішло на платні для членів, а решта — на інші видатки.

ПОМИНКИ В ЕДМОНТОНІ

Поминки на українському цвинтарі св. Михаїла відбудуться в неділю, 14 червня, о год. 2-ій пополудні.

Коротки вістки

* **Цього року** в трьох степових провінціях: Алберті, Манітобі та Саскачевані вирощують цукрові буряки на 80,000 акрах. З тих буряків повинно бути бл. 250 мільйонів фунтів цукру.

* **Перед 10 роками** алберські фармери збирали з одного акра доброї картоплі не цілих 10 тонн. Минулими роками збирають по 12 і 14 тонн.

* **За минулих** 12 місяців, по кінець березня ц.р., в Канаді стверджено 2,388 випадків скаженини між тваринами.

* **Манітобській** леґіслятурі подано до затвердження закон, на основі якого манітобці зможуть голосувати і кандидувати у виборах до провінційної леґіслятури після закінчення 18 року життя. Не мусять вони мати канадське громадянство.

* **Канадський фахівець** вирощування городових квітів Дж. Брадшо підрахував, що канадці видають річно 600 мільйонів долярів на плекання квітів.

* **Провідник** канадської нацистської партії Дж. Бетті заявив, що 18 червня ця партія перестає існувати в Канаді. Хто хоче й далі бути членом, може пристати до американської нацистської партії.

* **З 6,800,000 канадців**, які виповняли в 1968 р. податковий звіт прибуткового податку, 35% заробляють менше як 3,000 дол. річно.

* **У ЗДА**, на 203 мільйони американців, є 22.7 мільйонів, або 11% мурнинів. У Канаді є бл. 80,000 мурнинів. З того 15,000 живе в Монреалі, 40,000 в Торонті, решта — в інших містах.

* **Кол. французький** президент 79-річний генерал Ш. де Ґоль відвідав еспанського диктатора 77-річного генерала Ф. Франко. То була перша їхня зустріч. Де Ґоль перебуває в Еспанії на вакаціях.

* **В 1968 р.** зловлено в цілому світі 64 мільйони метричних тонн риби.

* **Вісім чехо-словацьких** пасажирів з дворічною дитиною примусили пільота чехословацького літака з 16 пасажирами та трьома членами залоги приземлитися в Нюрнберзі, в Німеччині. Втікачі просять азилю з політичних причин.

* **СССР і Єгипет** підписали угоду, на основі якої СССР має збудувати для Єгипту портові спорди в портовому місті Олександрії, а також 26 кораблів по 600 тонн та 6 кораблів по 800 тонн посмости, коштом 13 мільйонів долярів.

* **Швайцарські виборці** відкинули в голосуванні пропозицію деяких послів, щоб викинути зі Швайцарії чужинецьких робітників, яких в тій країні є майже мільйон. З деякими з них швайцарці мають чимало клопоту, бо вони чинять бешкети.

* **Кол. совєтський** диктатор 76-річний Н. Хрущов мав недавньо серцеву атаку. Вістку цю заперечено. Однак він ще далі в шпиталі.

* **У 1969 р.** зросла продукція ячменю в цілому світі на 3%, до 113.8 мільйонів метричних тонн.

* **Уряд Судану** закрив 35 асекураційних фірм, що належали англійцям, американцям, ливанцям, індійцям та йорданцям. Знаціоналізовано теж сім чужинецьких банків.

* **Ізраїльські** вояки, які в короткому бою з сирійськими терористами вбили 10 з них, знайшли у них кріси, ґранати для розбивання танків та матеріяли для саботажних дій совєтського виробу.

Велика повінь в Україні

КАНАДСЬКІ ТУРИСТИ РОЗКАЗУЮТЬ

Совєтська преса вже подала деякі вістки про велику повінь, що в другій половині місяця травня вчинила великі шкоди в західних областях України, хоч ще не подає повних розмірів нещастя. За вістками совєтських газет, над західними областями України п'ять днів і ночей майже безперервно йшли дощі. Вода в ріках прибула понад п'ять метрів й позаливала засіяні поля та присадибні ділянки колгоспників, з яких жили вони та їхні родини, позмивала та порубала городи, забираючи зі собою багато врожайної землі.

У бурхливих повенях рік та річок затонуло чимало худоби та домашньої птиці. За деякими неповними вістками, повінь затопила більше як 10,000 хат та будинків. Людей із загрожених повінню місцевостей вивозили поїздами та військовими танками-амфібіями. Дуже велика злива була в околиці Карпат. Найбільше потерпіли мешканці областей Тернопільської, Житомирської, Львівської, Чернівецької, Закарпатської, Івано-Франківської та Хмельницької. В тих сімох областях вода знищила багато засівів. У двох інших областях шкоди менші.

Московська газета «Комсомольська правда» подала, що «в західних областях згинуло 13 осіб, пошкоджено понад 8,000 житлових будинків, 160 соціяльно-культурних приміщень та 180 фабричних підприємств, колгоспів і радгоспів». Дальше газета пише: «Зруйновані мости, перервані залізничі дороги й шосе, залиті водою значні райони посівів, лугів та пасовиск». На допомогу «покликані частини совєтської армії, що із затоплених районів вже евакували понад 16,000 людей. Урядово приділюють фонди й техніку для ліквідації наслідків злив і розливів; потерпілим подають необхідну допомогу в харчах».

Вістки про страшні наслідки повені підтверджують й канадські туристи, які недавно побували в СССР. Їх не пустили в околиці, де була повінь, але їм розказували про це очевидці.

Совєтські сателіти без нафтової ропи

Хоч СССР має великі зложжя нафтової ропи на своїй території, то совєтські сателіти, за винятком Румунії та Польщі, що мають значні зложжя ропи в себе, мусять купувати нафтову ропу в арабських країнах. У СССР, видобувають дуже багато нафтової ропи — в 1975 р., за підрахуванням, дійде до 470 мільйонів тонн річно — всеж майже всю ропу зуживають у себе. Совєти мають ще великі запаси нафтової ропи на далекій півночі, в підбігунових околицях, але її тяжко видобувати. Вічні трубі леди та 1,000 стіп труба верства каменю дуже утруднюють видобування нафтової ропи тепер. Через це СССР уряд спромовує своїх сателітів до інших країн по нафтову ропу.

Чехо-словаччина збудувала в Іраку коштом 62 мільйонів долярів рафінерію. Але, замість грошей, Ірак платить нафтовою ропою, якої чехи не мають.

Протягом кількох минулих років комуністичні сателіти заплатили Іранові за нафтову ропу бл. 545 мільйонів долярів.

Купівля нафтової ропи сателітними державами в арабських країнах, де ропу купують також американці та інші країни, дає запоруку, що в тих країнах не буде саботажів та нищення копалень ропи та нафтопроводів, бо комуністичні держави так само зацікавлені безперебійною достав о ю нафтової ропи, як американці чи інші покупці.

Совєтські астронавти знову подорожують

Після восьмимісячної перерви, СССР вислав знову в міжпланетні простори судно «Союз-9» з двома астронавтами полк. А. Ніколаєвим та В. Севастьяновим. Ніколаєв командував міжпланетним совєтським судном «Восток-3», що кружляло в міжпланетних просторах в 1962 р. Випущене із неозначеного місця в СССР судно «Союз-9» кружляє на висоті 129-137 миль над Землею. Його завданням є «випробувати ручне кермування судном, його автоматичну систему, фотографувати різні частини Землі та морів, щоб таким способом дістати деякі дані для піднесення народного господарства».

Американці та західноевропейські дослідники міжпланетних просторів уважають, що причиною для польоту «Союзу-9» є збереження престижу СССР в ділянці міжпланетних польотів, зокрема тепер, коли в Ленінграді відбувається конференція знавців космічних просторів, а по СССР подорожує американський астронавт Н. Армстронг, що перший був на Місяці.

ВІДМОВИЛИСЬ ПРИСЯГАТИ КОРОЛЕВІ

У Квебекській леґіслятурі відбулося врочисте заприсяження нововибраних послів. Шість послів квебекської сепаратистичної партії відмовилося скласти присягу на вірність королеві. З доручення прем'єра Р. Бурасса, сторожа не впустила їх до залі засідань леґіслятури на святочне відкриття. Вони були на ґалерії, призначеній для публіки. Потім їх впущено до залі засідань, і вони брали участь у сесії леґіслятури.

Бурасса ще й досі не вирішив, що з ними далі робити.

ЗМІНЯЮТЬ НАЗВУ

«Товариство культурних зв'язків з українцями за кордоном», що з Києва розсилає за кордон, в тому й до Канади, пропагандивну комуністичну газету «Вісті з України», змінило назву на «Товариство Україна». За новою скороченою назвою криється давня «нескорочена» ціль: якнайбільше розказувати про «щасливе життя» в «радянській Україні».

ПІДЗЕМНИЙ ШПИТАЛЬ

Американські війська знайшли в Камбоджі підземний шпиталь північних в'єтнамців. Шпиталь розташований у 150 підземних бункрах. Там були операційні залі, лябораторії та школи для медсестер.

300 мільйонів на двомовність

Федеральний уряд призначив 300 мільйонів долярів на плекання двомовности та двокультурности в Канаді протягом найближчих чотирьох років. У першому році буде видано на ту ціль 50 мільйонів долярів, з яких 20-25 мільйонів дістане Квебек, 15-18 мільйонів Онтаріо, а решту інші провінції.

Гроші будуть вжиті згідно з рекомендаціями, що їх в своєму звіті запропонувала королівська комісія для двомовности й двокультурности.

Загально вважають, що з 300 мільйонів бл. половину дістане Квебек, де уряд хоче ввести вповні французьку мову як урядову в федеральних урядах.

СУСПІЛЬНА СЛУЖБА УКРАЇНЦІВ КАНАДИ ОРГАНІЗУВАЛА у Вінніпезі прилюдну збірку — «тег дей». Зібрано понад 4,000 долярів. Управа міста дала дозвіл на збірку.

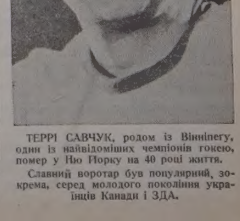

ТЕРРІ САВЧУК, родом із Вінніпегу, один із найвідоміших чемпіонів гокею, помер у Ню Йорку на 40 році життя. Славний воротар був популярний, зокрема, серед молодого покоління українців Канади і ЗДА.

Амальрік про совєтське селянство

Тиждень праці за кілограм масла

Від редакції «Шпіґеля». Продуктивність советського сільського господарства, у якому працює третина всього робочого населення СССР (в ЗДА лише 8%), підупала в 1969 році. Про стосунки на селі, де живе майже кожний другий громадянин Совєтського Союзу, на Захід не проникло майже ніяких відомостей. 32-річний письменник Андрій Амальрік, що за писання «антисовєтських п'єс» і засуджений як „паразит", був на півтретя року висланий до одного сибірського колхозу на примусову працю, де він безпосередньо вивчав життьові умови колхозників. Подані нижче витяги взяті з його книжки «Недобровільна подорож до Сибіру».

* * *

Перша стаття

ЯК ПРАЦЮЮТЬ?

23 червня (1965 р. — тгл) о 8-ій годині ранку почалася моя праця в колхозі. Прийшов бригадир і дав мені моє перше завдання. На ім'я йому було Петро (Пйотр), але сам себе звав Петром Олексійовичем Шаповаловим і мав 60 років. У селі оповідали, що під час громадянської війни в Україні його батько був бандитом і що син сам доніс на нього. Після цього батька вислали до Сибіру.

Коли після колективізації почався голод в Україні, Петро Шаповалов добровільно пішов за батьком. Він пригадує, як на початку 30-тих років малий хлопець в одному українському селі побачив порося, що бігало по вулиці, і закричав: «Діду! Дивись швидко, що там за смішна тварина бігає!» Старий почав плакати: в які часи ростуть діти — звичайне порося для них небачене диво.

Добра ілюстрація тих часів, коли мільйони селян умирали з голоду.

Бригадир розказував, що через доноси тисячі людей були арештовані, що їм ледве давали щось їсти чи пити, що вони сотнями вмирали у в'язницях і що ніяких судів тоді взагалі не було.

Ледве заклав Шаповалов собі господарство, як і в Сибірі почалася колективізація. Не було куди їхати. Проте хитрий українець не дозволив себе цього разу ошукати. Спочатку він працював у колхозі ковалем, пізніше управителем складу запасів, пізніше його як фронтового вояка зробили головою колгоспу. П'ять років тому він став членом партії і був дуже гордий з цього.

З села Новокривошиїного до Гур'євки проходила електрична лінія, багато стовпів якої похилилися і загрожували падінням. Почали підвозити підпори. Шаповалов дав мені завдання копати ями для підпір. Отже, я мав укопувати підпори в землю, а тоді скріпляти їх зі стовпами дротом. Але дроту не було.

Мене дивувало, що я не мусив насичувати підпори креозотом ні чимсь іншим, так що вони, напевно, в землі зразу ж починали гнити. Я скоро виявив, що кінці закопаних у землю стовпів уже були досить гнилі. Тільки пізніше я зрозумів, що саме такий і є стиль колхозних робіт: будь-як заткнути діри і лишити на тому, навіть коли через кілька років усе завалиться.

ЯК ПЛАТЯТЬ?

Платили в колхозі за «робочі дні», спочатку користуючись примітивним способом обліку: стільки то рисок, зроблених неосвіченим рахівником, появлялося в списку, залежно від числа робочих днів вироблених людиною. Тепер не ставлять більше рисок, а вживають чисел, проте система в цілому залишилась без змін. В кінці кожного року загосподарені гроші та харчові продукти колхозу підсумовуються і перераховуються на робочі дні.

Пляново, рік наперед визначається висота виплат за один робочий день. Колхозник дістає місячно половину такої вартости за попередній місяць. Наприкінці року знову перераховуються запаси і решта заробітку виплачується в грошах та збіжжі.

Минулого року, наприклад, робочий день був оцінений в 60 копійок (66 центів за офіційним курсом — тгл) грішми та один кілограм збіжжя (2.2 фунтів — тгл). Відповідно щомісяця колхозники діставали аванс у висоті 30 копійок за робочий день. Всього вони виробляли від 30 до 40 днів влітку і 20 - 30 днів — взимку. Проте в кінці року вони дістали тільки 15 копійок та один кілограм пшениці за робочий день, бо плян не був виконаний.

Цього року знову аванс був запланований на 30 копійок за один робочий день, так що я міг за них дістати зі складу один літр молока та одне яйце. Я виробив 60 робочих днів у липні і 40 у серпні, без однісінької вільної неділі. Стільки ж виробили пересічно й інші колхозні робітники.

Дуже тяжко було жити з такого заробітку. На складі запасів я, наприклад, купив кілограм масла за 3 руб., 60 коп., це значить за аванс на 12 робочих днів. Отже, я зрацював майже цілий тиждень по десять годин щоденно, щоб бути в стані купити один кілограм масла. А що ми ніколи не діставали ніякого м'яса і лише один літр (0.88 кварти) молока, то при тяжкій фізичній роботі я став безвиглядно залежним від масла. Щоденний літр молока коштував мені шість рублів місячно, тобто третину, якщо не цілу половину, мого місячного заробітку.

І без того низький заробіток втратив ще більше від того, що всі харчові продукти в колхозній крамниці, а також на складі, були обкладені реґіональним податком. На величину цього податку піднімалися також роздрібні ціни харчових продуктів. У сільських ділянках до цін на товари додаються ще кошти транспорту.

Який же вихід знаходили заслані на примусову роботу в цьому становищі? Дуже простий: вони сходились з місцевими жінками і жили з ними позашлюбно. Цього міліція не тільки не забороняла, а, навпаки, потурала такій розв'язці. Навіть вона бачила, що заслані не могли інакше існувати в колхозах. Крім мене і Льови, засланих у цьому селі було ще четверо. Ті жили з якимись жінками.

На моє щастя, копання ям виявилось стерпною роботою. За кожний випростуваний стовп мені нараховували півтора дня. Зрештою, вся моя робота і так була змарнована, бо в колхозі не було дроту.

ЯК БУДУЮТЬ?

Декілька років перед тим у Ґур'євці почали будувати гараж для тракторів. Ще й тепер стоїть його нескінчений дерев'яний кістяк, який узимку помалу розбирають на дрова для опалення. Того літа, як я прибув, заклали також фундамент для дитячих ясел, які через рік ще не були скінчені. Я думаю, що й дитячі ясла поділять долю гаража, хоч обидві будови дорого коштували колхозові.

Ще перед скінченням дитячих ясел почали будувати нову комору. Через рік комора не була готова, проте рядом з нею знову заклали якусь нову будову. Мені відомі ще багато інших прикладів марнування робочої сили. Це явище пояснюється, на мою думку, головно тим, що робота до розпачу низько оплачувана. Навіщо відповідально господарювати чимсь, що нічого не коштує?

Тут також у гру входить те, що в свідомості колхозника, який перестав бути селянином, а робітником не став, виросла постава гермафродита, якому байдуже, що робиться з виробами його праці.

Далі я познайомився також з роботою заготівлі силосного корму. Денно ми навантажували п'ять-шість вантажних авт, працюючи від 9-ої години ранку до 10-ої вечора з двогодинною обідньою перервою. Іншого відпочинку не було.

Неділю оголошували «добровільним» робочим днем, у

(закінчення на 3 стор.)

РІДНОШКІЛЬНИЙ ТИЖДЕНЬ В ЕДМОНТОНІ

(о. Ю. К.) Щороку на весні катедральна парафія св. Иосафата влаштовує «Тиждень рідної школи», щоб популяризувати цю важливу установу. Сьогорічний рідношкільний тиждень тривав від 31 травня до 8 червня і проходив під гаслом: «Рідна школа — добро всіх членів парафії, бо в ній вивчають своє рідне наші українські діти, що є скарбом не тільки їхніх батьків, а й усієї нашої спільноти».

У рамках цього тижня була подячна св. Літургія, у якій узяли участь рідношкільні діти, батьки і вчителі. Відбувся пікнік дітвори та продаж домашнього печива і льотерія для збільшення фондів. Зокрема неділя, 7 червня, стояла під знаком нашої рідної школи. Того дня в катедральній залі відбулися: чайне прийняття і виступ учнів рідної школи ім. Маркіяна Шашкевича при катедрі св. Иосафата. Різноманітна і жваво виконана програма дуже подобалася батькам і старшим громадянам, які заповнили залю.

Участь у програмі взяли всі кляси, а саме початкова з учителькою п-ою Любою Бойко, перша кляса з учителькою п-ею Іванною Вероба, друга кляса з учителькою п-ею Олею Небожук, третя кляса — з учителькою сестрою Иосифою, яка є управителькою школи, четверта кляса з учителем п. Романом Осташевським і п'ята та шоста кляса з учителькою п-ею Анною Бумбак. Пісні, що їх співали усі діти під проводом с. Иосифи при фортепіяновому супроводі Ів. Вероби, дитячий балет, українські національні танки, вірші, жива картина і сценка у виконанні окремих кляс, слово учнів М. Павлеси і Г. Приймн про рідну школу — така була програма, що тривала півтори години.

Після програми одна з гостей — французженка сказала: „Хоч я не розумію слів, але це було щось направду гарне. Стільки руху, кольорів і гарних мелодій".

І справді уся заля, від дітей до старших людей, переживала велику радість, що її створює тріюмф рідного слова, танку, пісні. Юні виконавці збирали рясні оплески, а коли на закінчення катедральний парох представляв учителів і дякував їм за їхню прекрасну роботу, дітвора захоплено вітала їх. Так і видно було, що учні люблять своїх учителів.

Так само сердечно вітали вони голову батьківського комітету п. Григорія Костюка, який у рідношкільній родині виявився справді дбайливим батьком. Він мав кінцеве слово, в якому склав признання учителям, батькам і членам батьківського комітету. Вказуючи на значний поступ, що його зробила катедральна рідна школа, він звернувся з палким закликом до батьків, щоб на другий рік посилали всіх дітей до неї.

На закінчення о. Ю. Ковальський роздав нагороди за найкращі успіхи в науці. Їх одержали Д. Черняк, Г. Олійник і В. Гой — з початкової кляси; Л. Гутняк, Д. Шибунька, Р. Місюра, Р. Федина, Т. Восвітка, Г. Загородна, А. Дейвіс, М. Ситар з першої кляси; Д. Король, С. Костюк, Г. Амброз, Є. Якимишин, Б. і І. Мейсон, Т. Ільків з другої кляси; В. Усик, Г. Леський, З. Іванишин і М. Возьний з третьої кляси; С. Костюк і Р. Вархола — з четвертої кляси; О. Небожук з п'ятої кляси і Г. Губка із шостої кляси.

Всі учні одержали також пам'яткові образочки.

8 червня катедральна рідна школа виступала в радіопрограмі.

Виховники в єпархіяльній оселі

Сестри служебниці Митрофанія й Неоніла та п'ять інших виховників будуть опікуватися цього літа дітьми, що перебуватимуть у єпархіяльній оселі над озером Вобман коло Едмонтону.

Від 5 до 19 липня буде хлоп'ячий табір; від 19 липня до 2 серпня буде дівочий табір. Директором першого табору призначений о. Роман Ганкевич, другого — о. Пилип Шендюк.

Оплата за двотижневе перебування: 30 долярів.

Зголошення слати на адресу: Camp Director, St. Josaphat's Cathedral, 10825 - 97 St., Edmonton, 17, Alta.

Український дослідник кібернетики

ПРОФЕСОРОВІ В. ЧАПЛІ — 80 РОКІВ

проф. Василь ЧАПЛЯ

Професорові Василеві Чаплі 20 червня сповниться 80 років.

Українська громада в Празі, колишні студенти УВУ в Празі та Торговельної академії на Закарпатті (до яких належав автор цих рядків) вітають професора Чаплю та бажають йому сил, здоров'я і ще многих літ!

В. Чапля народився 20 червня 1891 року в селі Ясениці Сільній біля Дрогобича. Ходив до тієї народної школи, до якої ходив Іван Франко, народжений у селі Нагуєвичах. Франкова мати з роду Кульчицьких походила зі села Ясениці Сільної. Вона вийшла вдруге заміж, і Франків вітчим Іван Гаврик (Франко дуже тепло згадував його) був родичем В. Чаплі.

В. Чапля знав особисто Франка і не раз розказував про нього. Сестра Івана Франка Каролька вийшла заміж за ясеницького громадянина Івана Багрія, у котрого часто переховувався Іван Франко перед арештом. В селі Ясениці люди говорили: «Іван прийшов до Карольки». Всі знали чому.

Закінчивши середню школу, В. Чапля вчителював. У час війни, 1916 року, він, у той час вояк, приїхав на відпуску до своїх батьків, де у своїх двоюрідних сестер познайомився з Людмилою Прокопівною Шевченко, внучкою Микити — старшого брата Тараса Шевченка. Людмила навчалася в дівочому ліцеї в Перемишлі з двоюрідними сестрами В. Чаплі.

Приїхавши вдруге додому 1917 року, він заручується з Людмилою Шевченко. Дівчина виїхала до Києва, її наречений опинився в італійському полоні.

Пройшовши університетські студії в Празі, В. Чапля став професором Торговельної академії в Ужгороді, потім — у Мукачеві.

У Мукачеві проф. В. Чапля розгорнув наукову і громадську діяльність. Видав підручник «Подвійного книговедення» для Торговельної академії і Торговельної школи. Читав також лекції для вчителів з ділянки кооперації, писав статті. Був заступником голови Етнографічного товариства Закарпаття, потім виконував обов'язки голови того товариства, що зберегло багато культурних пам'яток українців Закарпаття.

В час державного відродження Закарпатської України професора В. Чаплю покликали до міністерства освіти в Хусті, де він реферат середніх, потім фахових шкіл. По заграбанні Закарпаття мадярами він виїхав до Праги, де став директором Торговельної школи і доцентом, потім професором УВУ. Тоді написав велику книгу «Книговедення» та розвідку про джерела торговельного права. Ця остання праця приносила цінні спростування панівних у чеській науці поглядів. Дуже тепло привітав її Л. Ровчак, професор Карлового університету.

Проф. Василь Чапля є дослідником кібернетики. Написав книжку, яка незабаром вийде з друку.

Ів. Воробець-Карпатський

НАУКОВИЙ З'ЇЗД В ОТТАВІ

Яр. Рудницький про «різні види» двомовности

Ярослав Рудницький, професор Манітобського університету і член королівської комісії для справ двомовности й двокультурности в Канаді, мав доповідь на недавньому науковому з'їзді в Оттаві, присвяченому питанням двомовности. Проаналізувавши різні види двомовности, що існують у Канаді побіч офіційної англо-французької двомовности, український мовознавець ствердив, що Канада є в основі «двомовна й двокультурна країна» з різними видами двомовности й двокультурности, в тому й з „обласною" (реґіональною) англо-українською двомовністю у степових провінціях.

З'їзд відбувся в Оттавському університеті з участю мовознавців Канади, ЗДА і західноевропейських країн.

На з'їзді обговорено теж стан навчання слов'янських мов у Канаді. У дискусії брали слово проф. Кость Біда з Оттавського університету і проф. Яр. Рудницький із Вінніпегу.

Створено окрему асоціяцію «прикладного мовознавства», яку очолив проф. Ж. Рондо з Оттавського університету.

НЕ ВБИВАЙ

Історична повість (10)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

— Цей «венерабіліс патер» ролю свою грає «сумма кум лявде», — думав гетьман, віддаючи себе в обійми м'яко вистеленого нутра своєї карити. — Такий артист варт доброї заплати. Наші ченці, не менше хитрі від усяких єзуїтів і тринітаріїв, але подібної едукації не мають. Доказом — історії доносів на Мазепу.

ПО ДОРОЗІ

Дорога була безпечна, бо перед виїздом гетьмана з Жовкви перейшла туди його передня сторожа і очистила старанно всі ходи й переходи, всі шляхи і стежки з усякого підозрілого й ненадійного елементу. До того день, кілька здорових і добре узброєних гайдуків, — можна було їхати безпечно.

Дощ уйнявся, весняні хмари розвівалися, як дими по битві, молода зелень аж хапала за очі.

Гетьман жалував, що не застав княгині. Все воно краще мати діло з панею, ніж з її служкою хоч би навіть з таким хитрим і дотепним, як отсей тринітарій.

Мудра княгиня Дольська! Знає вона підібрати відповідних людей, грачів, не партачів. Можна бути певним, що її посли не попшиються в осли, діла не попсують.

Гетьман був рад, що вигляди на новий союз України зі Швецією прибирали конкретні і корисні форми. Останній побут з царем і Меншіковим у Жовкві впевнив його, що з Москвою не заїдеш дальше, ніж до чорта в зуби. Петро, навіть побитий, буде ще для України ворогом дуже небезпечним. У нього вже нині війська поверх сто тисяч (крім козацтва). Правда, що воно ще не добре, не рівня знаменитій армії шведській, але все ж таки куди краще від давнього, котре ані оружжя доброго не мало, ані боєвим духом не визначалося. «Нѣть попеченія о томъ, чтобы непріятеля убить, одна забота — какъ бы домой поскорѣе», писав про московське військо московський чоловік Посошков. «Дай Богъ великому государю служить, а саблю изъ поженъ не вынимать! — це було бажання пересічного московського лицаря.

І тепер ще дух московської армії не піднявся високо, але Петро переводить реформу, котра згодом і духа зреформує. Вояка дає не земля, а чоловік, боєвий вишкіл кращає, дисципліна поправляється, вооруження теж, мобілізація справніша, устрій «тила» відповідніший. За літ кілька у нього буде 200 тисяч справного і зоруженого війська. І що тоді станеться з Україною? Що значитимуть супроти цієї боєвої сили наші сміливі і хоробрі, але мало карні полки, котрі своїх виборних і всяких других прав ніяк позбутися не хочуть?

Гетьман чув, що це, мабуть, останній момент, коли ще можна спасати загрожену автономію України, а, властиво, останки її. Прогавиш цю нагоду, і вона вдруге не верне. Україну поневолять, а там і винародовлять її.

Усі події, воєнні й політичні, усякі порахунки економічні й культурні, публічні й особисті, з непереможною силою перли Мазепу в обійми нового союзника.

Як чоловік образований, і з книжок і з досвіду вчений, він бачив усю небезпеку такого політичного кроку, не запалювався, як молодик, не дурив себе надто великим сподіваннями, лише обережно, розглядаючися на всі сторони, йшов вперед до наміченої цілі, не зриваючи покищо за собою мостів, бо може ще доведеться ними назад переходити річку.

Глухо й без туркоту котилася його карита по болотнистих шляхах України, здоганяючи гнідого Олексієвого коня, але сто разів скорше буяла гетьманова думка політичними дорогами й дипломатичними стежками цілої Європи шукаючи рятунку і захисту для великої і важкої до переведення ідеї.

Нараз карита стала. Запинилася також гетьманова думка.

— Що там такого? Нам спішно! — спитав гетьман.

Йому відповіли, що чоловік якийсь лежить поперек дороги.

За хвилину побачив крізь скляні двері карити як гайдуки тягнули за руки й ноги щось подібного до чоловіка, але так пошарпаного й окривавленого, що годі було в йому доглянутися образу й подобія Божого.

Призвичаєний у війнах до подібних і до гірших ще образів, в часі миру не любив їх і гидився ними, тому не гаючись і не зважаючи на болото, виліз зі своєї карити і підступив до трупа.

По останках одежі пізнав шведського жовніра.

Головних нарисів драми не важко було догадатися.

Москалі, а може й наші на московській службі, провадили туди шведських бранців. Як звичайно, знущалися над ними. Скатованих і знесилених до краю, лишали безсердечно на шляху на поталу диким звірям і хижій птиці.

Мабуть, це один із отсих безталанних...

Молодий, фізично слабо розвинутий, з малими руками, походив мабуть з панської, або інтеліґентної родини. Може, який один, ціла надія батька й мами? Може, ще й тепер балакають про нього, дивляться на цвітучі дерева й повертаючися очима на далекий схід питаються: «Де він тепер, що робить і коли верне до нас?» А він, отсе сподівання, цей дорогоцінний предмет турботи й туги, ніби зужита й до нічого вже не пригожа ганчірка, лежить поперек дороги ю болоті і в крові. Можна його переїхати возом, стратувати кіньми, згноїти, — ніхто й словечка не скаже. Це ж — ворог!

Гайдуки витягнули шведа на поле, зложили йому руки навхрест і хотіли очі хустиною накрити, поручаючи його опіці вірлів-братів і вовків сіроманців. І це вже самарянська прислуга, бо такі тепер часи, що з живими не панькаються багато, а про трупів нема що й казати!

Але гетьман був другої гадки. Його зворушив трагічний кінець невідомого лицаря, що з хоробрим своїм королем пішов по славу, а зайшов в українське болото. «Виривйте яму й поховайте його. Це товариська повинність! Кожного з нас може такий кінець стрінути».

Швед ніби те вчув і — стрепенувся... Конав, чи до притомности приходив?

Гетьман казав чутити його і забрав з собою.

Щоб там з політичного союза не вийшло, він людський союз заключив із шведом.

— Як видужає, може, мені придасться, — погадав собі.

Думки його все ще різними шляхами блукали, але в душі впевнений був, що діло рішене; — колесо нашої історії повернеться у другий бік. Годі цієї зміни спинити. Всі сили спричинюють її.

Тривожили гетьмана два питання. Як згуртувати козацьке військо, розкинене по всьому сході Европи і яке становище займуть старшини?

Здоганяючи царевича, він, роздумував над ними.

Війська в нього було доволі, щоб перекидаючи його набло в бік Карла, тим самим вирішити війну. Але ж біда, що військо це невкупі і не під його рукою: воно в Бихові, в Польщі, на Волині, в Казані, скрізь. Цар, ніби нарочно відриває козацькі полки від гетьмана і перемішує їх зі своїми. Гетьман повсякчасно тремтить, що від нього нових полків зажадають і знову їх пішлють Бог вість куди, аж оставлять його, ніби вождя без армії, в одною тільки і то може нечисленною, прибічною сторожею.

Переходити до Карла з малими силами, а потім боротися проти своїх власних полків, котрі він залишить по стороні Петра, наражаючи їх з одного боку на шведські кулі, а з другого на помсту й переслідування царя, це надто прикро, це прямо неможливо для нього.

І Мазепа ще раз розглядає справу шукаючи якогось виходу. Єдина можлива розв'язка цього питання спрямувати війну на північний захід і на Україні дістати свобідну руку до концентрації війська і до переходу.

Так само невирішене друге питання — становище старшин. Гетьман знає, що не всі вони підуть сліпо за ним, здаючись на його розум і характер. Будуть такі, що в даний мент скажуть: вільно гетьманові зрадити царя, так вільно й нам зраджувати гетьмана. Вони забудуть, що зрада зраді нерівна, шукатимуть викруту, щоб виправдати себе. Вирішить це питання не ідея, а приватна охота не втратити зарібку.

В осередку того типу старшин являється Кочубей.

Гетьман чує, як зловіщо звучить це татарське ім'я. Від Кочубеїв прийдеться ще багато лиха зазнати. Нічого доброго від них він не зазнав, але якщо Любов Хведорівна загрозить ділу, о, тоді він поступить безпощадно. Здавить, сторощить, змете...

А Мотря?..

— Бідна, бідна Мотря!..

Гетьманська карита доїздила до якогось села, в котрім слідний був незвичайний рух. Ранком перейшли туди москалі з шведськими бранцями, а під вечір надтягнув гетьманський відділ з царевичем.

Селяни не заспокоїлися ще після першої гостини, а вже їм других гостей доводиться вітати. Село виснажене до краю, не село, а прямо декілька осель, обдертих, поруйнованих, пограбованих, кинених серед шляху на глум і на знущання долі. Ні затишних садів, ні свіжо вибілених стін, ні гарно вбраних дівчат, ні веселих дітей, — все сіре, обдерте, сумне, хоч кругом так зелено, пахуче і надійно.

ЧЛЕНИ І ВІДДІЛУ «ДОБРОЇ ВОЛІ» КАТЕДРАЛЬНОЇ ПАРАФІЇ. Зліва направо в першому ряді пані: І. Павликовська, О. Росляк, Г. Кривко, М. Хаба — дотеперішня голова, о. протопресвітер Ю. Ковальський — катедральний парох, К. Петецька — голова єпархіяльної управи ЛУКЖ, Н. Крайчі — новообрана голова, С. Яхневич, А. Костюк — заступниця голови II відділу «Доброї волі»; у другому ряді О. Федак, Т. Гевко, Ів. Горбай, М. Демчук, А. Прокоп, М. Палазюк, М. Крушельницька, А. Дутка, В. Костюк, А. Середа, К. Муж, М. Боднар, Н. Дмитрук, А. Олійник, С. Курдибан, Є. Гукало, М. Щур, К. Смолик; у третьому ряді: О. Янда, А. Прийма, М. Гись, М. Левчук, Я. Куць, А. Качур, М. Семко, А. Страшок, А. Буртняк, К. Ковтон, К. Папуга, Р. Боцяк, М. Єлчин, А. Прокопчук. Членами є також пані: М. Басараб, Л. Вацке, О. Грабар, С. Ґрещук, А. Дубленко, О. Кондратюк, М. Кузик, А. Кучер, А. Лесик, Л. Мельничук, М. Піставка, Ґ. Савка, О. Сеник, А. Яніцька. Фотостудія: «Академія»

Надія Крайчі перевибрана на голову І відділу «Доброї волі»

(іг) Управу першого відділу „Доброї волі" едмонтонської катедральної парафії очолює п-і Надія Крайчі.

Почесною головою відділу є п-і З. Грещук, попередня голова — п-і М. Хаба. Інші члени управи — п-і: заступниця голови — М. Семко; секретарка — З. Яхній; скарбник — Е. Кривко; член управи — А. Прийма; контрольна комісія: І. Павликовська, Л. Вацке, О. Грабар; культурно-освітній комітет: А. Буртняк, М. Демчук, М. Елчин; господарський комітет: М. Щур, Н. О. Олійник, К. Муж, К. Ковтун, А. Качур, Т. Гевко, М. Палазюк, М. Папуга, Є. Куць, С. Кордибан; відвідування хворих та хворих членів: А. Качур, М. Крушельницька, Е. Гукало; квіти: М. Гись; телефонічні повідомлення: М. Боднар; продаж квитків; А. Олійник, М. Щур, А. Дубленко; куховарська книжка: Є. Кривко; пресові референтки: А. Лукавецька-Яніцька, Ів. Горбай.

Вибори нової управи відбулися на річних загальних зборах, получених з бенкетом, 2 червня в готелі «Кінґ Едвард». Крім 40 членів, був о. парох Ю. Ковальський, голова єпархіяльної управи ЛУКЖ п-і К. Петецька і представниця II відділу „Доброї волі" п-і А. Костюк. Зборами проводила голова п-і М. Хаба.

Звіти

Звіт з діяльности за 1969 — 1970 рік склали: п-і О. Росляк у заступстві неприсутньої секретарки п-і О. Грабар, Є. Кривко — скарбник, М. Демчук — голова контрольної комісії, О. Росляк — голова культурно-освітньої комісії, М. Боднар — господарський комітет, Ів. Горбай — пресова референтка, Є. Гукало — відвідування хворих у лікарні ім. Олівера, М. Палазюк — телефонічні повідомлення, А. Олійник — продаж білетів на базар і накінець М. Хаба — голова відділу.

Сходини членів відбувалися щомісяця. Духовним асистентом був о. В. Волошин.

Культурно-освітня праця були однією з головних ділянок праці «Доброї волі». У вересні влаштовано «Обжинковий стіл» з доповіддю п-і О. Янди про обжинкові звичаї; у жовтні — обжинковий чай з прибранням обжинкового стола і відповідним поясненням. У Дні ЛУКЖ членкині брали участь. У листопаді — радіопрограму «Листопадовий зрив» приготовили п-і: А. Прийма і А. Буртняк; у грудні — звіти зі з'їзду ЛУКЖ подали п-і О. Росляк і А. Прийма. Доповідь про різдвяні звичаї сказала п-і О. Саварин.

У січні була різдвяна вечірка з читанням поезій Лепкого (п-і М. Дитиняк); у лютому — доповідь п-і О. Росляк про журнал ЛУКЖ «Наша дорога»; в березні — доповідь п-і М. Пастушенко «Жінки в творах Шевченка», в квітні — доповідь п-і О. Саварин про св. Ольгу, в травні — доповідь п-і Л. Стельмах «День матері».

Протягом року I відділ «Доброї волі» влаштував ряд імпрез, співпрацював з іншими організаціями, брав участь у збірках на добродійні цілі.

Членкині «Доброї волі» багато попрацювали у зв'язку з висилкою одягів потерпілим від змелетрусу українцям у Югославії.

Загальні прибутки були 2,112 дол.; витрати — 1,995 дол. Гроші вжито на потреби парафії і громадські та добродійні цілі.

Накінець звітувала голова, п-і Хаба. Вона представила коротко многогранну працю товариства за діловий рік і подякувала духовному асистентові о. В. Волошинові за поради, а членам управи та членам відділу за гарну співпрацю.

Привіти

Привітальне слово сказала голова єпархіяльної управи ЛУКЖ п-і Петецька і представниця II відділу «Доброї волі» п-і Костюк.

В імені членів п-і Ір. Павликовська висловила признання голові п-і Хабі та привітала новообрану голову п-і Крайчі. Отець Ю. Ковальський привітав учасників зборів в імені Владики Ніла та переказав його благословення. Він побажав збільшення членів та подякував за допомогу для катедральної парафії.

Кінцеве слово мала нововибрана голова, яка, подякувавши за довір'я, закликала членів до дальшої витривалої праці.

MIKE'S
Watchmakers - Jewellers
10542 - 97 St. — Edmonton
Направа і продаж різного роду годинників та перстенів по умірковданих цінах
М. Грушецкий, власник

ГУРТОВІ ДОСТАВЦІ ДЛЯ
• Шпиталів • Інституцій
• Готелів • Кемп
• Мотелів • Парлорів краси
— ВСЬОГО —
БІЛИЗНИ • БЛЕНКЕТІВ
• Простирал • Бедспредів і інше.
J. H. HUNTER CO. LTD.
199 Water St. MU 4-5374
Vancouver 3, B.C.

У 20-РІЧЧЯ ПАРАФІЇ

Ювілейний празник з нагоди 20-ліття парафії св. Володимира відбудеться в неділю 21 червня. Врочисту Службу Божу відслужить о. митрат В. Лаба.

По богослуженні — ювілейний обід у парафіяльній залі.

ДО ВИНАЙМУ
1,200 квадратних стіп місця в будинку при 13040 — 82 вул. в Едмонтоні. Дуже пригоже місце на бюро для лікаря (може двох або й трьох), або інше професійне, чи торговельне підприємство. Зголошення слати на повищу адресу.

BAYDALA Drug Stores
• Parkade (Cor. 103 St. & Jasper Ave.)
• Avord Arms (Avord Arms Bldg.)
• Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)
Specializing in Wigs — Radios — Prescriptions
"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

Пачки до Европи й Азії
Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.
Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.
Оплата за висилку пачки з Англії 11.75 дол. без різниці, чи пачка коштує 40.00 дол. чи 300.00 дол.
М. Лаврин
Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

Найкраще купите
BEEF
HINDS OF BEEF .... LB. 69¢
SIDES OF BEEF .... LB. 59¢
FRONTS OF BEEF .... LB. 49¢
SIDES OF PORK .... LB. 45¢
RED OR BLUE BRAND
М'ясо порізане, запаковане, заморожене й доставлене до вашої хати
CROWN CITY MEATS
5814 - 111 Street Lendrum 434-2610 Edmonton

о. Іван КРАТКО

Новий душпастир церкви. св. Миколая

На храмове свято церкви св. Миколая, Владика Ніл подав до відома, що новим душпастирем тієї церкви є о. Іван Кратко.

Перед врочистою архиєрейською Літургією Преосвященного Владику привітали діти, в українських одягах, підносячи йому китицю троянд. Від імени парафії хлібом-сіллю вітав п. Н. Стефаник. Ключі до церкви символічно передав о. Ів. Кратко. Він виконував обов'язки церемонієра в час богослуження.

З Владикою співслужили о. синкел В. Лаба, о. Яр. Федуник, о. В. Волошин, о. Б. Снігурович, о. П. Шендюк та о. Р. Кравець ЧСВВ. Співав парафіяльний хор під керуванням п. Лисака.

Потім був парафіяльний бенкет. Вся заля була повна. Владика Ніл висловив надію, що розбудова наймолодшої парафії піде вперед, та поблагословив працю нового душпастиря та його парафіян

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Субота, 13 червня:

о 7 год. веч. в єпархіяльній оселі над озером Вобман: заходом Товариства мужчин катедральної парафії св. Йосафата — забава і «барбекю». Гостям раді.

* * *

в парафіяльній залі св. Володимира — весняна забава з вечерею (грає Е. Рогуський).

Андрій Амальрік про совєтське селянство

(закінчення з 2 стор.)

(закінчення з 2 стор.)

який ми працювали теоретично не з примусу, а з чистої любови до роботи. Робочі дні нараховувались за кількістю навантажених автомашин однаково для тих, що косили, складали чи вантажили: кожний дістав два робочих дні денно.

Тривали постійні суперечки: один працював більше, другий — менше. Одного разу я був свідком розмови між бригадиром і рахівником, з якої стало ясним, що управління колхозу постійно намагалося зменшити фактичний заробіток колхозників, щоб заощадити і на без того низькій платі.

Мене вразило, що роботу, яку машина могла б зробити за один день, робили руками два чи три тижні. Якби колхоз посідав маленьку косарку, то багато робочих днів були б заощаджені. Знову починаєш міркувати: навіщо купувати косарку, коли можна мати робочу силу майже задарма?

«Механізовані», тобто трактористи, комбайнери, водії авт і ковалі творять колхозну аристократію. За один робочий день вони дістають не 30, а 60 копійок авансу, а при кінцевому розрахунку не одне, а два кіла збіжжя. Таким чином, від початку сівби до кінця збору врожаю, вони мають великий як на колхозного робітника прибуток: у деяких випадках більше як 100 руб. (110 дол.) місячно, який, правда, взимку різко спадає.

Не зважаючи на те, що останніми роками заробіток колхозників зріс, його все ще не вистачає на прожиток. Головним джерелом прожитку, як і раніше, є присадибна ділянка.

Кожний колхозник тримає для себе одну корову, а більші родини — навіть дві. Овець годують на м'ясо та вовну, яку переробляють на панчохи та рукавиці, бо на інші потреби закоротка. Дехто має свиней і майже всі — курей.

Тут немає болючих проблем здобування корму, з якими я пізніше познайомився в центральній Росії. Після скінчення заготівлі сіна для колхозу, колхозникам дозволяють косити сіно для власного вжитку.

В околицях Тули чи Москви — зовсім інакше. В селі над Окою, де я тепер відпочиваю, припадає лише п'ять корів на більше як тридцять дворів. Також поросята є не в кожному дворі. Отже, дивлячись таким способом, становище колхозників Сибіру істотно краще.

Свої присадибні ділянки колхозники обробляють так само ірраціонально, як і колхозні поля. Вони не мають найменшого уявлення, скільки їм самим коштують одне яйце, один літр молока чи один кілограм свинини. А тому що вони не платять грішми за них, то можуть тішитися приємною ілюзією, що все те їм дістається даром. І хоч вони не голодують, проте навіки приречені служити невпинно своїй власній скотині: ледве скінчивши роботу в колхозі, мусять поспішати додому, щоб доїти корів, годувати поросят або обсипати картоплю для тих самих поросят.

«Дер Шпіґель», 18 травня переклав Т. Г. Литвяк

ВІСТІ З ЕДМОНТОНУ

У ПАРАФІЇ УСПЕННЯ

«Поклін тобі, мати»

Учні рідної школи парафії Успення гарно відзначили День матері. Вчителькою є п-і Віра Снігурович.

Після Служби Божої, під час якої малий учень Михась Орисюк прийняв уперше Св. Причастя, зібралися парафіяни і гості у церковній залі, відповідно прибраній. Парох о. Б. Снігурович у вступнім слові вказав на велику пошану й значення, що його в цей день віддає наш народ не лише нашій природній матері, але теж і в першу чергу Божій Матері — Покровительці України, Нашій Матері — Рідній Церкві та Неньці Україні.

У програмі брали участь усі учні: Р. Давидович, К. Куник, Л. і Дж. Радомські, Дж. Квас, Ґ., Ш., Р. і Е. Оверки, Ш., Б., Г., Д. і Б. Остаповичі. Вони були зодягнені в національні (гуцульські) строї. Діти співали, деклямували, танцювали. Виступ малих танцюристів був винятково вдалий.

Доповідь сказала учениця 10-ої кляси Оля Снігурович. Вона розказала історію Дня матері і зрозумілими словами пояснила дітям, як віддячуватися матері в щоденнім житті.

П-і Соня Остапович подякувала вчительці п-і Вірі Снігурович. Подяку висловлено теж паням з відділу ЛУКЖ під проводом п-і Емілії Сірман, які приготовили перекуску.

Побажанням і многолітям матерям та врученням квітів і однакового подарунку дітьми матерям закінчено радісне святкування.

Катедральний відділ БУК працює добре

(мб) Товариство мужчин катедральної парафії св. Йосафата, що є відділом Братства українців-католиків, веде справді багатогранну діяльність і веде її добре.

Є в Товаристві мужчин кілька комітетів, як рідношкільний, культурно-освітній, фінансовий, господарський, комітет для відвідування хворих своїх членів, розваговий комітет та інші.

Шкільний комітет, що його очолює п. Г. Костюк, завідує рідною школою при катедрі, включно із винагородою вчителів, яких під цю пору є шість. До школи ходить понад 100 учнів.

Культурно-освітнім референтом є п. Вол. Саганський. Його завдання — подбати, щоб на кожних місячних сходинах була коротка доповідь чи дискусія.

Фінансовий комітет, що має три підвідділи, очолюють п.п. М. Боднар, П. Возьний і П. Прокопів. Вони підготовляють різні прибуткові імпрези. Організоване життя вимагає фондів, тим більше, коли товариство завідує рідною школою, провадить культурно-освітню працю та має на цілі будову Українського культурного центру.

Минулого року цей комітет блискуче вив'язався зі своїх завдань, даючи 30,000 дол. на фонд будови та понад 900 дол. на культурно-освітні цілі, кромі удержування рідної школи при катедрі. І в цьому році в час п'ятимісячної діяльности аж ніяк не відстає, даючи знову 20,000 на фонд будови та кілька сотень на суспільні цілі. Самі цифри кажуть, яку велику та жваву працю вкладають члени фінансового комітету.

Хоч у цифрах тяжко подати працю господарського комітету, та їхня праця не менш віддана. Члени господарського комітету, який очолює п. Г. Панасюк, наглядають над майном, як церква, резиденція та п'ять інших реальностей та їх приміщень з інвентарем, і коли треба що направити, то із посвятою це роблять, даючи багато годин безплатної праці.

Члени комітету відвідувань хворих членів дбають про дружбу між членами, не забуваючи передусім хворих, що не мають змоги бути на місячних сходинах. Вони відвідують їх та інформують про хід праці товариства.

Розваговий комітет, який очолює п. О. Брода, організує розвагові імпрези для членів. Цей комітет опікується теж молодечим хором катедральної парафії.

Товариство мужчин не тільки дає всебічну підтримку своїй парафії, воно веде гарну культурно-освітню працю; воно почуває і підтримує зв'язок з усією Українською помісною Церквою.

Як минулорічна управа товариства під проводом енергійного голови п. В. Федини мала гарні успіхи у своїй праці, так і сьогорічна управа також має енергійного голову п. Ю. Хабу, який бажає розвитку діяльности товариства та шукає нових шляхів і засобів. Подані вище дані свідчать про неабиякий успіх.

А все ж є одне «але». На цю пору товариство має 132 членів. На сходинах обговорено справу приєднування нових членів. Їх повинно бути більше; між членами повинно бути більше наших професіоналістів. Катедральний відділ БУК хоче працювати ще більше й ширше.

Закінчення шкільного року

В ПАРАФІЇ СВ. ВАСИЛІЯ

(рок) На закінчення шкільного року, в неділю, 31 травня, рідна школа парафії св. Василія влаштувала концерт для батьків та гостей. У програму концерту входили спів, танці, деклямації та хороводи. Учні рідної школи мали нагоду показати, чого навчилися.

У рідній школі при Культурному осередку ім. св. Василія є два відділи: усного навчання і танців. Не всі діти ходили до обох відділів. Разом усіх було бл. 190.

Усне навчання української мови — це спроба застосувати природний спосіб, яким діти вивчають рідну мову, слухаючи своїх батьків, обсервуючи їх, спостерігаючи все довкола себе. Щойно як дитина трохи вже говорить, запроваджується читання й писання.

Навчання утруднюють різні обставини, передусім те, що вдома діти рідко застосовують набуте знання, а батьки їм у цьому не помагають.

Директоркою програми усного навчання є п-а Мирослава Задорожна. Учительський склад: сестра служебниця Димитрія, п-а Іванна Висоцька, пп. Михайло Мочульський і Петро Сорочук, п-и Ірина Моргардт і Донна Головайчук, оо. Роман Кравець і Ігнатій Головайчук, що теж провадив вівтарну дружину.

Танці вивчали старша група та початківці. Старшою групою займався п. Орест Семчук, початківцями — п. Орест Іванишин.

Багато часу в організування цих курсів вклали пані М. Смульська і Н. Крупа. Після того, як пані Смульська була тяжко ранена в автомобілевім випадку, до помочі пані Крупі створено батьківський комітет, який узяв відповідальність за навчання в наступному шкільному році.

Вписи приймаються аж до 30-ого цього місяця; відповідну форму треба вислати на адресу пані Крупи, 11431 - 77 авеню. Інформації дають голова комітету Ю. Винник, тел. 469-4809, п-і А. Остра, секретарка — 469-5750; п-і Н. Крупа, реєстраторка — 439-7558.

МОЛОДІ ТАНЦЮРИСТИ ПАРАФІЇ СВ. ВАСИЛІЯ

ВИНАЙМАЄМО
НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ
на родинні і громадські імпрези
Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.
Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон)
12726 — 119 стріт. Телефон: 455-4906 або 454-1177

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ◆ Виходить щочетверга в Едмонтоні ◆ Видає Спілка «Українські вісті» ◆ Річна передплата в Канаді: $5.00, поза Канадою: 6.00; зміна адреси: 15 центів.

Published every Thursday in Edmonton ◆ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ◆ Yearly subscription in Canada — $5.00, in other countries — $6.00.

Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta
Телефон 422-5708 Telephone

Second class mail registration number 1035.

ЦЕРКВА ОЧИЩУЄТЬСЯ

о. Методій НИЧКА ЧСВВ

Знаємо, що кожен живий організм час від часу потребує очищення. Таке очищення може бути чи прийти зовні або із середини організму. Звідкіль воно не було б, воно завжди корисне й відсвіжує організм.

Церква — це ми: я, ви, ваш сусід, парох, єпископ, папа. Церква — це живі люди, які прийняли Христову науку й прийняли хрещення. Хоч пов'язані вони надприродним зв'язком Божої ласки, але в цю спільноту Божого народу, як це ми звикли тепер називати Церкву, люди — кожна людина і кожна доба — вносить щось нове, щось людське.

Як того «людського» назбирається уже забагато, настає потреба очищення. Тоді, як виноградар у винниці, що прочищує віти, що злишнє викидає, так і Бог своїм Провидінням вичищує свій виноградник — Церкву. Ножицями в руках Провидіння може бути переслідування Церкви, війна, а навіть і часи обильности можуть послужити для прорідження народу Божого. Часом Бог проріджує ряди виноградарів, що їм на час доручив був піклування винницею.

Хто працював у таких чистках виноградника чи саду, той знає, скільки то різного гілляччя, непотрібних паростей іде на спалення. Залишається те, що провірене та здібне приносити плоди. Після такої чистки настає спокій: повітря чистіше, а всюди більше місця і сонця...

А тепер повернуся до поставленого заголовку: Церква очищує себе з людських елементів, які впродовж сторіч проникнули в неї.

Чому в Церкві, Божому царстві на землі, є добрі і злі?

Відповідає Христос: «Царство Боже подібне до чоловіка, що був посіяв добре зерно на своїм полі. Коли люди спали, прийшов його ворог і посіяв кукіль поміж пшеницею та й пішов. Коли виросло збіжжя і вигнало колосся, тоді й кукіль появився...»

Значить, що в світі є два сівачі. Не в один час вони сіють, ані не однакове насіння. Один сіє удень, другий — уночі. Перший сіє здорове зерно пшениці, другий — кукіль. Земля, нива, приймає і одне, і друге. Господар дозволяє рости одному й другому. Та не дозволяє господар збирати і зберігати одного й другого разом. Пшениця йде в шпихлір, а кукіль палять.

Ось де причина «людського» і ось який його кінець у Божому царстві!

ШКІДЛИВА ПАЛКІСТЬ

Церква очищує себе з елементу людської нетерпимости. Людина звичайно дуже нетерпима супроти чужих помилок, хоч поблажлива для себе самої. Наглі, безсердечні та похопні анатеми, викляття, відлучення спричинили в Церкві багато шкоди. Блискавична анатема-викляття палких представників Сходу і Заходу розколола Христову Церкву ще в одинадцятому сторіччі й досі не вдалося ще тієї рани загоїти. Додаймо, що наш нарід став жертвою того поділу та полем братньої ненависти.

Якщо нам добре приглянутися кореневі тієї нетерпимости в Церкві, то вона не є притаманна такому чи іншому сторіччю. Вона була вже за часів Христа та поміж його учнями. Ось самаряни не погодилися на нічліг Христа в їхньому селі. Апостоли Яків та Іван повертаються до Вчителя: «Господи, хочеш — ми скажемо, щоб вогонь зійшов із неба й пожер їх!» А Христос почав докоряти їм за цей гнів, бо вони не знають Його духа. Цього вогню і громів із неба не вимагала Божа справа, але вражена людська амбіція апостолів: Якова та Івана...

Впродовж віків та ще й сьогодні часто не Боже слово, не Божа справа вимагає «громів», а вражена людська гордість. А Син Чоловічий прийшов, не щоб громами нівечити грішників, а їх спасати.

Церква очищується та мусить очиститися з надто людського та світового розуміння влади — авторитету.

Христова засада: «Царі народів панують над ними... Не так хай буде з вами. Більший між вами хай буде, як молодший, а наставник, як слуга... Я між вами, як той, що служить». На жаль, як часто в Церкві надуживано авторитету для своїх забаганок, плянів, амбіцій, а навіть і для покриття незнання. Те, що бачимо сьогодні, це почасти відрух проти надужитого авторитету.

Верховодство, панування, прослава — такі старі, як людство.

Було це в дорозі до Єрусалиму. Христос провіщає свої терпіння і хресний кінець. Та тут протискається мати Якова та Івана, низенько вклонилася Христові та й сказала: «Щось хочу просити Тебе». І тоді звірюється зі своїм задушевним бажанням матері: «Скажи, щоб оці два мої сини сіли в твоєму Царстві — один праворуч, а другий — ліворуч Тебе!»

Як бачимо, нічого нового тепер у Церкві. Історія повторюється, можливо, трохи в іншій формі та зміненому сценарії.

БІЛЬШЕ ПОСВЯТИ

Божий народ, християни, мусять очиститися від страху перед жертвою! Матеріяльні достатки зродили в наших часах вигідництво. Добробут виніжнив людину. Навіть християни скупі на жертву. Бояться її.

Брак жертви-посвяти завважуємо в усіх верствах Церкви. Все наставлене тепер, щоб навіть служба Господеві була найлегша. Ця погоня за вигодою випорожнила манастирі та духовні семінарії. Страх перед жертвою спричинив заломання багатьох!

Церква мусить очиститися з вигідництва. Мусить бути готова на переслідування. Всім треба йти слідами свого Вчителя!

Та й це не новина серед вірних Христові. Христос щойно виявив апостолам, що Він — Божий Син. Зараз таки заповів, що має з Ним збутися в Єрусалимі. Тоді гарячий Петро, жаліючи свого Вчителя, каже Йому: «Хай цього не буде Тобі, Господи!» Тоді Христос назвав Петра спокусою для себе, бо «думаєш не про Боже, а про людське».

Ще один факт тривожить сьогодні праведних християн, а саме факт, що немало духовних покидають свій священичий чи черничий стан і повертаються до світського життя. Такі факти завжди траплялися. Можливо, не в таких розмірах. Люди нерідко роблять помилки в своєму житті. Є помилки, які легше направити, інші — тяжче, а ще інші — прямо неможливо.

Священичий стан також не є вільний від таких помилок. До того священик потребує постійної чуйности та молитви в своєму житті. А як, припустімо, хтось занедбав молитву, то труднощі не зменшаються, але збільшуються. Сили ж такого священика занепадають. Часто ще є брак підмоги з боку вірних, суворі осуди, брак вирозуміння або підсунені фальшиві ліки — і трагедія готова...

У початках Церкви було подібно. Христос вибрав дванадцятьох апостолів. Із них один продав Христа, а другий вирікся. Що Петро навернувся, це Боже милосердя. Чесність Юди була в тому, що він мав відвагу сказати й визнати свою провину, не складав її на інших. Його трагедія була в тому, що він мав перед очима тільки підлість і злобу свого вчинку, а втратив з-перед очей Боже милосердя.

Для нетерпливих християн, які хотіли б тільки добрих у Церкві, можемо сказати хіба слова Христа: «Залишіть, хай кукіль росте поміж пшеницею аж до жнив!»

НА ЄРУСАЛИМСЬКОМУ БАЗАРІ

о. Михайло СОПУЛЯК

Друга частина

— Ідім уже звідси, кажу моєму шоферові Джорджеві. Мандрівка по крутих вуличках єрусалимського базару таки добре мене втомила. А базаровий гомін та „запахи" смаженого м'яса, риб та солодкого на баранячому лою та оливі аж ніяк не приваблювали.

— А я вам покажу ще щось цікаве. Я певен, що ви того ще не бачили й, певно, не будете шкодувати — заохочував мене Джордж до дальших мандрів.

Нерадо я погодився й потягнувся за Джорджем у бічну вуличку, з якої доносився стукіт молотків по металі та скрипіт заліза. «Це вулиця майстрів для виробів з бронзи й міді» — пояснює Джордж. У темних вузьких приміщеннях, де увесь день горить світло, сидять схилені араби й виготовляють з бронзу та міді різні предмети, які потім посрібляють чи викладають кусками срібла або й золота.

«Багато туристів, що побувають у Єрусалимі, цікавляться давніми виробами з бронзи чи міді і хочуть купити їх на пам'ятку для себе самих чи на дарунок для своєї родини та приятелів. Отже, ці ремісники якраз й виготовляють «давні» вироби з бронзи та міді», повчав мене Джордж.

«Алеж вони зовсім не старі» — кажу Джорджеві. «Старі вони не є, але їх продається за старі й багато туристів їх купує й тішиться, що може привезти старовинну мистецьку пам'ятку», повчає спокійно Джордж.

«ДАВНІ» ВИРОБИ

Ми заглянули до однієї робітні. Власник підвівся зі стільчика і спитав, чого шукаємо. Зараз показав на ряд свічників, посудин на каву, чайників та кубків, що стояли на поличках, присипані сірим пилом. «Це давні речі?» — питаю. «Так, більшість із них має двісті років або й більше» — каже продавець. «Я вам зараз поясню».

Його запал розбив Джордж. Він потягнув пальцем по грубій верстві пороху на мідяній тарілці, усміхнувся і сказав до мене: «Якщо вік визначати на основі цього пороху, то ця тарілка походить з доби патріярхів». Продавець, мабуть, не зовсім зрозумів цю іронічну увагу, бо далі роз'яснював вік тарілки. Як я запитався з цікавости про її ціну, то вона не була нижча від верстви давнього пороху. Я подякував, і ми вийшли з крамниці, залишаючи здивованого продавця з його тарілкою в руці.

Джордж казав мені, що тут і там можна знайти якусь дійсно давню річ з міді чи бронзи, але ці речі тепер страшно дорогі. І головне: дуже важко перевірити, чи щось справді давнє. Треба або самому бути знавцем тих речей, або мати когось, хто на цьому розуміється. На саме слово продавця годі вірити. «Це, зрештою, нормальне на базарі, що вас можуть ошукати, як ви на це погодитеся, і ні до кого не можете мати жалю» — закінчив Джордж виклад про давні металеві вироби.

Джордж запровадив мене ще до одного свого знайомого, що мав крамницю з пам'ятками для туристів. Вітрина була завалена виробами з бронзи й міді, вервицями з кісток оливкових овочів та перлової маси, хрестиками з оливного дерева, викладаними перловою масою. А між тим усім стояло кілька давніх ікон. На вид ікон мені засвітилися очі. «Ходім — кажу Джорджеві, — може, я куплю якусь ікону». Джордж спинив мене: «Добре, ходімо до крамниці. Вона є власністю мого доброго знайомого. Ходім до нього в підвал, я вам щось покажу. Як захочете потім купити давню ікону, я вам дістану добру ціну на неї».

В підвалі застали ми Джорджевого знайомого за невеликим столярським верстатом. На ньому лежали квадратові та прямокутні куски дерева, більш або менше темні і, як мені здавалося, досить давні. Джордж сказав щось своєму приятелеві по-арабськи, і той пояснив мені, звідки те «старе» дерево береться. Насамперед добирається відповідне для виробу ікон дерево, мочиться його через якийсь час у воді з домішкою деяких хемікалій. Потім кладуть на сонці, потім оббивають дерев'яним молотком, роблять невеличкі дірки, як їх залишають по собі хробаки, що точать дерево, накінець наліплюють на нього образець, який також має «старий» вигляд, і так постає «давня» ікона. На деякі дають ще срібне покривало, з якого видно тільки обличчя святої особи. Очевидно, що й срібне покривало теж відповідно товчуть, щоб виглядало старо. Такі «давні» ікони продаються по 150-500 долярів.

Я цікаво слухав цієї розповіді. «І ви гадаєте, що все гаразд з цією продукцією?» — спитав я накінець майстра «давніх» ікон. «Може, не все в порядку з вашої точки погляду, але ви подивіться трохи з іншого боку» — каже він. Багато туристів у Єрусалимі конче хочуть давніх ікон. Звідки ж їх узяти? Давні ікони є в манастирях, музеях. Їх не продають. А як продають, то ціна дуже висока. Потрібний ще окремий дозвіл держави вивезти за кордон.

«Щоб заспокоїти спрагу туристів за давніми іконами, ми фабрикуємо їх. Ми на цім заробляємо. Туристи мають ікони. Всі задоволені». «Вартість молитви, говорив далі майстер, однакова, чи хто молиться до давньої ікони, чи до недавно зробленої». Після технічного викладу з богословським додатком араб сподівався, що я все ж куплю «давню» ікону. Навіть казав, що продасть дешево. Але я охолов до «давніх» ікон і нічого не купив.

Як ми вийшли на вулицю, мій Джордж, як звичайно, зробив філософський підсумок: «Єрусалим, щоправда, давній, але не все в Єрусалимі давнє».

СЕРЕД РЕМІСНИКІВ

Нова вуличка — перед нами. Тут роблять килими. На вулицях базару треба було дивитися під ноги, щоб не зачепити об кам'яні кістки, що ними виложені базарові вулиці, а тут, на вулиці килимарів — під ногами повно килимів. Килимарі викидають свіжо виткані килими на вулицю, щоб прохожі їх втоптували. Через те килими набирають гнучкости. Люди ходять по килимах, залишаючи, звісно, чимало пороху. Його деколи так багато, що й не видно чудових узорів, витканих на килимах.

«Як же їх потім чистять? Перуть чи дають до хемічної чистки?» — питаю Джорджа. «Дуже просто» — відповів Джордж. «Після кількох місяців, як вони вже втоптані, килими збирають, посипають кілька разів сіллю, стрясають і порох злітає з килима разом з сіллю. Протягом усього літа тут ніколи нема дощу; та й нема небезпеки, щоб їх змочив дощ».

До сусідньої вулички треба було пройти невеликим тунелем. І на тій вуличці не видно було каміння. Там лежали виправлені шкіри. Це була вулиця гарбарів шкіри (чинбарів). Над вулицею — специфічний запах гарбованих шкір. По обох боках вулички стоять невеликі домики з низькими, вузькими дверми та віконцями, що закратовані залізними або дерев'яними штабами. Там живуть гарбарі. Вони теж викидають гарбовані шкіри на вулицю, щоб прохожі їх втоптували. Та недовго ми топтали єрусалимські шкіри, бо їхній сопух гнав нас геть.

Ще в дальшій вуличці — шевські робітні. У невеличкій кімнаті однієї робітні сиділо аж 12 арабів на невеличких стільчиках. Робили дитячі черевики. Одні зшивали верхи, інші прибивали підошви, ще інші забивали капсулі. Під вікном два араби краяли шкіри. Праця ніби поділена і раціоналізована. Але в робітні я не бачив ні одної машини, якими в Канаді послуговується кожний пересічний швець, що працює сам, направляючи взуття.

ВУЛИЦЯ В СТАРОМУ ЄРУСАЛИМІ

Не бракує на єрусалимському базарі й жебраків, інколи жахливих калік, що повторюючи монотонно свої прохання, простягають руку по милостиню. Джордж сказав, що в Єрусалимі є багато жебраків, що здані на ласку милосердних людей. Францісканські ченці мають окрему пекарню, де щодня печуть хліб з одної тонни муки й роздають його між бідних. Тижнево роздають вони 12,000 однофунтових буханців хліба. Окрім того, франціскани мають 62 доми, де за дуже низькою оплатою або й даром живе 437 бідних арабських родин.

Мені пригадалося місце «Апостольських дій» (11, 29-30), де говориться, що й тоді посилали допомогу бідним до Юдеї: «Учні, кожний з них по спромозі, ухвалили послати братам, що жили в Юдеї, допомогу, що й зробили, пославши її через руки Варнави і Савла».

Вертаємося знову на старий базар з крамницями. Тут Джордж показав мені т. зв. каварню колон, що її ціла будова була оперта на колонах, а закінчувалася луками. Каварня схожа більш на церкву, як на купецький будинок. Джордж пояснив, що на тому місці, за часів Христа, мала стояти рибна крамниця Заведея, батька Якова та Івана, Христових апостолів. В середньовіччі на тому місці збудовано церкву, з якої досі залишилися лише колони й луки, що послужили основою до будови теперішньої каварні. За часів хрестоносців тут була біржа, де міняли гроші чужинецьких туристів. Тепер тут лише звичайна арабська каварня.

Проти каварні є гостинниця з великим подвір'ям. Той будинок збудовано за часів хрестоносців. Тоді це був великий готель. Його звали «поганим кузеном» (по-французьки: «малькузінат»), бо там треба було платити високі ціни за нічліг.

ПРОКАЖЕНІ

Вийшовши з базару, ми йшли в напрямі єрусалимського муру. Недалеко видно було розкопаний колишній басейн Витесду, куди за часів Христа посилали омитись очищених від прокази. Я запитав Джорджа, чи в Єрусалимі є ще якісь прокажені. Він не вмів дати на це відповіді. Сказав лише, що над потоком Кедроном є ще невеличкий шпиталь для прокажених.

Увечері в гостинниці я питав настоятеля францісканів, чи є прокажені в Палестині. Той розказав мені всю історію тієї хвороби. Проказа — одна з найдавніших хвороб мешканців Сходу. Ізраїльтяни принесли її до Палестини з Єгипту. Вже в книзі Левіт є згадка про неї. Докладно там описані її познаки, перебіг та приписи, як обходитися з хворими на проказу. Римські вояки, які зайняли були Палестину, заразилися були нею самі й рознесли її по всій Європі. Опісля принесли до Европи проказу ще й хрестоносці. В середньовіччі було в Европі 19,000 шпиталів для прокажених. Хрестоносці навіть заснували окремий чин ім. Лазаря, який мав опікуватися хворими на проказу в Европі і Палестині.

Т. зв. Моравська церква збудувала була шпиталь для прокажених у Єрусалимі в 1867 р., але 1950 р. його закрила, бо не було хворих. Давніше шпиталь для прокажених був також у місті Наблюсі, але його також закрили. Єдиний на всю Палестину шпиталь залишився ще в Є-

(закінчення на 5 стор.)

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад ветеринарних ліків в Едмонтоні
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.

20-ЧЕРВНЯ
ТО
КІНЦЕВА ДАТА
реєстрації на
ОДЕРЖАННЯ ЗАПЛАТИ
В
РАМЦЯХ ПРОГРАМИ
зменшення акрів
ЗАСІВУ ПШЕНИЦІ!

Аплікаційна форма дії «ЛІФТ» мусить бути доручена агентові елеваторів не пізніше як 20 червня, щоб мати право на тимчасові виплати. Жадайте негайно вашої форми.

"Operation LIFT"
500 Financial Building
Regina, Saskatchewan
Phone...522-2637

CANADA AGRICULTURE

Issued under authority of the Hon. H. A. Olson and the Hon. O. E. Lang

НЕДІЛЯ ВСІХ СВЯТИХ

21 червня

ЛИСТ ДО ЄВРЕЇВ: зач. 330

Брати, котрі вірою поконували царства, чинили справедливість, доступили обітниць, загороджували пащі левам, гасили силу вогня, втікали від вістря меча, ставали сильними з немічних, бували хоробрими на війні, розбивали полки чужинців. Жінки діставали своїх померлих з воскресення.

А інші, не приймаючи освободження, були мучені, щоб доступити ліпшого воскресення. Інші ж зазнавали наруг і биття та ще й кайдан і в'язниці, були каменовані, пиловані, допитувані, вбиті мечем умирали, блукали в овечих, в козячих шкірах, бідуючи, гноблені, мучені, ті, котрих світ не був достойний, скиталися по пустинях і горах і вертепах і земних печерах.

І ці всі, вірою одержавши свідоцтво, не прийняли обітниці, бо Бог передбачив для нас щось ліпше, щоб вони не прийшли без нас до звершености.

Для того, отже, і ми, маючи кругом себе таку тьму свідків, відложивши всякий тягар і гріх, що нас обмотав, з терпеливістю біжім до боротьби, що нас чекає, дивлячися на Ісуса, творця і звершителя віри.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД МАТЕЯ: зач. 38

Сказав Господь своїм учням:

«Кожного, хто визнає мене перед людьми, визнаю і я його перед Отцем моїм, що на небі; а хто відречеться мене перед людьми, і я відречуся його перед Отцем моїм небесним».

«Не думайте, що я прийшов принести мир на землю. Не прийшов я принести мир, а меч; бо я прийшов розлучити чоловіка з його батьком, а дочку з її матір'ю і невісту з її свекрухою. А ворогами чоловікові його домашні».

«Хто любить батька або матір більше мене, недостойний мене. І хто не бере хреста свого і не йде за мною, той недостойний мене».

Тоді Петро, озвавшись, сказав йому: «Це ми все покинули й пішли за тобою, так що ж нам буде?»

Ісус же сказав до них: «По правді кажу вам: Ви, що пішли за мною, у нově... у новобутті, як Син чоловічий засяде на престолі своєї слави, сядете й ви на дванадцяти престолах, судити дванадцять поколінь Ізраїлевих».

«І кожен, хто покинув дім або братів чи сестер, або батька чи матір, або жінку й дітей чи землі імени мого ради, всотеро прийме і життя вічне наслідить. І багато перших будуть останні, а останні — перші».

Богослуження: червень

Гр.	Юл.	Дні	Юліянський календар	Григоріянський календар
14	1	Н	Сош. Святого Духа	4 по Сош. Єлисея
15	2	П	Понеділок Св. Духа	Амоса прор.
16	3	В	Лукиліяна мч.	Тихона
17	4	С	Митрофана св.	Мануїла мч.
18	5	Ч	Доротея сщмч.	Леонтія мч.
19	6	П	Висаріона преп.	† Юди Тадея ап.
20	7	С	Теодота сщмч.	Методія сщмч.

БРАМА В СТАРОМУ МІСТІ

НА ЄРУСАЛИМСЬКОМУ БАЗАРІ

(закінчення з 4 стор.)

русалимі над Кедроном. Він існує від 1875 р.

Тепер у Палестині прокажених дуже мало: мабуть, менше як 100. Сьогоднішні нові ліки дозволяють позбуватися тої хвороби досить легко.

Недавно в одній українській публікації я вичитав, що в Арґентині є бл. 3,000 прокажених, між ними — деякі українські поселенці.

ЗОЛОТА БРАМА

Добре я вже втомився мандрівкою. Вертаймося до Дамаської брами, де Джордж залишив своє авто. Але Джордж конче хоче показати ще один цікавий пам'ятник, з яким зв'язані цікаві леґенди. Я відповів, що з кожною єрусалимською брамою зв'язані якісь леґенди, а є аж сім брам відкритих, а дев'ять замурованих. «Ото ж бо й є» — не здавався Джордж. «Треба подивитися на Золоту браму, що тепер замурована, але колись, як християнський володар здобуде Єрусалим, буде відкрита...»

Не було ради. Довелось іти до Золотої брами. Тепер вона замурована. Під нею ростуть буряни. Лише цікаві туристи та прочани заходять туди, щоб поглянути на браму, що має назву Золотої.

До брами сходиться з горбка вниз 22 сходами. Сама брама значно вища та ширша, як мур, і вистає з муру.

Колись Золота брама стояла в мурі, що оточував єрусалимську святиню. Нею входилося до притвору святині. Як у 70 р. по Христі римські воєнні машини розбивали єрусалимські мури, вони зруйнували теж подвійну браму, що вела до притвору святині. Сама брама завалилася, але її основа та бічні колони, що були виготовлені з величезних кам'яних брил (понад 30 стіп довгих та 3 стопи грубих) залишилися незнищені. Грецький цісар Іраклій, який 629 року побив персів і відібрав від них Чесний Хрест Господній, відбудував, після перемоги над персами, подвійну браму так, як вона виглядала за часів Христа. Він використав давні фундаменти, але значно поширив браму, так що всередині постало шість кімнат, до яких світло падало згори через дах. Зовні браму прикрашено гарними луками та кам'яними різьбами. Цю браму Іраклій назвав Золотою, бо йому здавалося, що це та брама, яка в Діяннях апостолів зветься «красною брамою», біля якої апостоли Петро й Іван в ім'я Христа уздоровили паралітика.

Крізь цю браму Іраклій 629 р. відбув тріюмфальний в'їзд до Єрусалиму, несучи здобутий від персів Чесний Хрест. Араби, які незабаром після того зайняли Єрусалим, 810 р. замурували браму, залишаючи лише невеликий отвір.

Хрестоносці, після здобуття Єрусалиму, відкрили Золоту браму, але за їх часів тією брамою користувалися всього кілька годин в день Воздвиження Чесного Хреста, коли крізь браму йшла процесія з Чесним Хрестом, і в Квітну неділю, коли відбувалася велика процесія на пам'ятку величного в'їзду Христа до Єрусалиму. Єрусалимський патріярх їхав на ослі, а люди кидали йому під ноги одяг та пальмове віття.

Після відходу хрестоносців Золота брама залишилася але нею зовсім не користувалися. Прочанин Н. Поджібонсі, який відвідував Єрусалим 1340 р., пише, що брама покрита бляхою, з якої прочани забирають цв'яхи на пам'ятку. Інший прочанин Ф. Фабрі, який був у Єрусалимі 1480 р., згадує, що дерево з Золотої брами продають як талісман проти епілепсії, виливу крови в мозку тощо.

1530 р. турки Золоту браму замурували, а 1540 р. Сулейман Величний казав включити Золоту браму в єрусалимський мур, але залишити її закритою. Сьогодні можна оглянути середину брами, де є гарні кам'яні різьби. Араби Золоту браму звуть Брамою вічности, або Брамою суду.

Основи Золотої брами є свідками довгої історії трьох єрусалимських святинь і, що важливіше, багатьох подій з часів Христа. Тією брамою йшов дванадцятьрічний Ісус з Божою Матірю і св. Йосифом на прощу до Єрусалимської святині. Тією брамою сотні жидів ішли над Йордан, де св. Іван Хреститель заповідав прихід Месії та хрестив. Тією брамою йшли тисячі жидівських прочан назустріч Христові, як Він в'їздив до Єрусалиму в Квітну неділю із Витанії. Туди у Велику п'ятницю вночі провадили зв'язаного Христа на суд. Кілька годин після того тою самою брамою проходив св. Петро, щоб довідатися про долю Спасителя. Нею він вертався, щоб «плакати гірко», як відрікся Христа. Мабуть, туди Христос ішов востаннє зі своїми апостолами, як прямував з ними на Оливну гору, щоб вознестися на небо. Тією брамою виведено кілька місяців пізніше св. Стефана й укаменовано його біля неї. Справді, багато спогадів насуває Золота брама християнському прочанинові.

Я оглядав браму, і перед моїми очима пересувалися оті події з життя Христа та Його перебування в Єрусалимі. Джордж стояв мовчки збоку й дивився на Оливну гору, що підноситься вгору проти Золотої брами. Як я скінчив оглядати браму, Джордж почав розказувати перекази, зв'язані з тою брамою. «Фундаменти та бічні стовпи Золотої брами— сказав Джордж — роблені не тут, у Єрусалимі. Їх подарувала цареві Соломонові Савська цариця Саба, після того, як відвідала його в Єрусалимі». Насправді, їх виконано за часів Соломона в підземних каменоломах Єрусалиму, що їх можна оглядати ще й сьогодні.

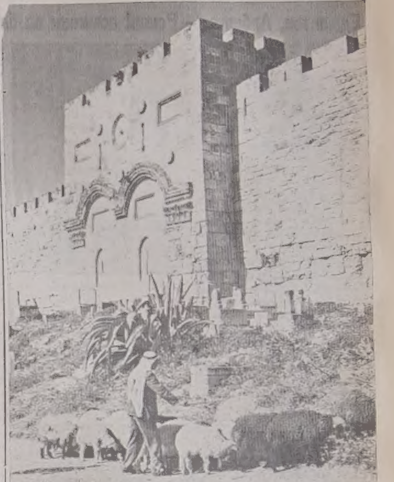

ВІВЦІ ПЕРЕД ЗОЛОТОЮ БРАМОЮ

ДВІ ЛЕГЕНДИ

Зі Золотою брамою зв'язана мусулманська леґенда про смерть царя Соломона. Було це так. Як Соломон почав будувати святиню, то не мав досить робітників. Якимсь чином він заманив до праці мусулманських демонів-джінів. Зробив їх своїми невільниками і зобов'язав їх так довго працювати, поки не буде закінчена будова святині, або він, Соломон, не вмре. Святиня ще не була закінчена, а Соломон прочув, що наближається його смерть. Закликав він своїх прибічників і наказав їм не розголошувати його смерти. Як він помре, то хай у Золотій брамі поставлять його трон, а на ньому — його мертве тіло, щоб джіни думали, що він ще далі живе. Після смерти Соломона його прибічники вчинили, як казав Соломон. Джіни не знали нічого про Соломонову смерть і працювали ще рік. Після року тіло Соломона розклалося і розсипалося враз з його троном. Щойно тоді джіни дізналися, що Соломон не живе, й покинули працю. Але тоді будова святині була вже закінчена.

Друга мусулманська леґенда каже, що Золота брама буде відкрита одної п'ятниці, як могутній християнський володар здобуде Єрусалим і захоче відбути тріюмфальний в'їзд до Єрусалиму крізь Золоту браму. Він буде володарювати в Єрусалимі.

«Цікаво, — додав Джордж, — що англійці, які володіли якийсь час Єрусалимом, не здобулися на те, щоб відкрити Золоту браму і в'їхати нею тріюмфально до міста. Видно, не збиралися тут довго панувати».

Джордж розказував леґенди, а я слухав й дивився на Золоту браму, яка сьогодні стоїть запущена. Хабаззя, що росте біля брами служить за марну поживу вівцям, що їх арабські кочівники-бедуїни приганяють сюди на торг. З колишньої величі Золотої брами залишилися лише історія й леґенди.

У теперішній дійсності зі совєтами, Насером і Моше Даяном трудно знайти місце навіть для мрій про християнського володаря в Єрусалимі — місті миру, що миру не має. А все ж мусулманська леґенда відбиває світлу християнську традицію міста Єрусалиму і провіщає християнський тріюмф у Золотій брамі. Варто, щоб хоч трохи тієї туги перейшло з мусулманської леґенди в християнські серця.

Продають овочі й городину на сходах у християнській дільниці

Сьогорічний Великдень у Львівщині

«У нашому селі — пишуть у листі зі Львівщини — хтось відкрив церкву перед великодніми святами. Відкрита день і ніч. Ніхто не замикає. Люди самі плащаницю виносили і так три дні ходили. Священика нема. Є в сусідньому селі. До нас не приходить, бо позволення не має».

АЛБЕРТА

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie
14. — Ріно 10.00; Гай Прері 2.30
15. — Гей Скул 10.00
21. — Гайнс Ќрік 10.00; Ксітуан 3.00
24. — Ройкрафт 10.00
28. — Норт Стар 10.00
29. — Ройс 10.00

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741
14. — Айрон Ривер год. 10.30 рано
21. — Єншав год. 10 рано (храм)
28. — Боннивил год. 10 рано

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
14. Сошест. Св. Духа — Восетна 9 рано благословення церкви, храм
15. Пресв. Трійці — Радвей 10 рано
21. — Смокі Лейк
28. — Смокі Лейк

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph.: 433-6572
14. — Едсон 9.30 (храм). По відправі парастаси на цвинтарі
21. — Менлі год. 9; Вайлдвуд год. 11.30
28. — Чергилл год. 9.30 (храм)

о. Є. Дмитрук
Ph. 424-1472
11139 - 110 A Ave., Edmonton
14. Зшестя Св. Духа — Восетна
15. Пресв. Тройці — Делф (храм)
21. — Лемонт год. 10 р.
28. — Делф год. 10

о. Ол. Захарієсевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835
14. — Голден год. 8.30; Голден-фарми год. 10.30
21. — олден год. 8.30; Коперник 10.30
28. — Голден год. 10.30 співана Сл. Б.

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8279
14. Сош. Св. Духа — Восетна (участь в архиєр. відправі)
21. — Скаро
24. Різдво св. Івана — Стар
28. — Ярослав

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593
14. Святого Духа — Бойл 10 празник
15. Пресв. Тройці — Просперіті 10 празник
21. Всіх Свят. — Річмонд Парк 10 і Ню Пайн Крік 12.30
28. — Атабаска 10; Бойл 12.30

о. Б. Лисак ЧСВВ
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
14. — Ллойдмінстер год. 10.30
21. — Моркемб год. 10.30 (празник)
28. — Мирнам год. 9

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345
14. — Ту Гилс год. 9; Плейн Лейк год. 10 (празник)
15. — Плейн Лейк год. 10
21. — Ту Гилс год. 9 Новий Київ год. 10
24. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10
28. — Ту Гилс год. 10
29. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10

о. М. Мартинєв
12204 - 113 Ave., Edmonton
14. — Гей Лейкс 10 і Парастаси
21. — Кемровз 9; Равнд Гіл 11
28. — Равнд Гіл 9; Кемровз 11

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952
14. — Восетна (участь в архиєр. відправі)
21. — Редвотер год. 9; Вог год. 10.30
24. Різд. Ів. Хрест. — Федора год. 10.30
28. — Редвотер год. 10.00
29. св. Ап. Петра і Павла — Редвотер год. 9.00

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
14. — Вильна, Сош Св. Духа, храм
15. Пресв. Трійці — Спедден, храм
21. — Спедден
28. — Стрий (храм)

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
14. — Рейфурлі
15. — Іннісфрі 10 ренч
21. — Іннісфрі-місто
28. — Менвіл-празник
Всюди: 10 год. ранку.

о. І. Черкавський
Ph. 948-3730
P.O. Box 141, Derwent
13. Празник Святого Духа — Дервент 10.00
14. — Дервент 8.30; Нортерн Велі 10.30
21. — Дервент 8.30; Верміліон 10.30
28. — Дервент 8.30; Кленданолд 10.30

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
14. Зелені Свята — Норт Батлфорд
15. Понеділок Св. Духа — Витків
21. — Норт Батлфорд, празник
28. — Медовлейк
На Зелені свята парастаси на цвинтарях у Норт Батлфорді в такому порядкові: год. 2 на Брейді, год. 3 на міському новому у Норт Батлфорд.

о. М. Будз
P.O. Box 208, Vonda
Phone 47
14. — Пітерсон 9 - 10 (храм)
15. — Вонда 8.30 год.
28. — Вонда 9 - 10 (храм)

о. Ів. Мухарський
Box 103, Krydor, Sask.
Phone: 40
14. — Орлів год. 9; Кридор год. 11
15. — Бл. Лейк год. 11
21. — Угринів год. 9; Бл. Лейк год. 11
28. — Орлів год. 9; Кридор год. 11

о. В. Фляк
Box 161, Cudworth, Sask.
Phone: 256-3306
14. Сошестя Св. Духа — Кадворт 9.00; Бруно 10.30 храм
15. Пресв. Трійці — Кадворт 9.00; Твей Св. Параскеві 10.30
21. — Кадворт 9.00; Гамболдт 11 храм
28. Пресв. Євхаристії — Дана Дана 9.00; Кадворт 10.30 храм

о. А. Хоружний
P.O. Box 111, Alvena, Ph. 10
14. — Алвена-місто 10 рано
15. — Алвена-фарми 10 рано
21. — Ланівці 10 рано (на гробах)
28. — Алвена-місто 9 рано; Боднарі 11 рано

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
14. — Вакав 10 рано (гроби 3 год. попол.)
15. Пресв. Тройці — Сокаль 10 р. (празник і гроби)
21. — Вакав 9 рано; Борщів 11 год. (і гроби)
28. — Вакав 10 рано; Сокаль 11.30

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company
10702 - 101 St., Edmonton
Найбільша в Едмонтоні й одинока робітня пам'ятників, від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з ґраніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на гроби з мармуру, ґраніту й бронзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова достава. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 35% опусту від нормальної ціни.

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

★ найнижча ціна найкраща обслуга
ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ ★

М. Павлюк — управителі — М. Пасемко

PARK DALE FUNERAL HOME
ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

†

Ділимося сумною вісткою з нашими приятелями, знайомими та українським громадянством, що в понеділок 1 червня на 75 році життя упокоївся в Бозі, по довгій та тяжкій недузі, наш незабутній Муж, Батько та Дідуньо

бл. п. д-р Степан ГРАБАР

Панахиду відправив о. синкел д-р В. Лаба в катедральній церкві св. Йосафата в співслужінні о. пароха — протопресвітера Ю. Ковальського та о. В. Чопея і о. П. Шиндюка в середу, 3 червня, а Св. Літургію і похорон у четвер, 4 червня.

Тлінні останки Покійного поховано на українському цвинтарі св. Михаїла в Едмонтоні.

Опечалена дружина Олена, сини д-р Роман і Юрій, невістка д-р Зиновія і внучка Аніта.

Едмонтон, Алберта: – Рокові поминки по бл. п. Максимові Піх

В суботу, 2 травня ц.р. в церкві Пресв. Евхаристії в Едмонтоні о. д-р М. Сопуляк відслужив співану Службу Божу із панахидою по бл. п. Максимові Піх, який рік тому, 28 квітня 1969 р. відійшов у вічність із шпиталя св. Йосифа.

Покійний уродився 28 грудня 1898 р. в селі Стібно, пов. Перемишль, Західна Україна, що тепер під Польщею, як син тамошніх селян Миколи й Анастазії із Мельничуків Піх.

У рідному селі пройшли його дитячі й молодечі літа. В 1922 р. він одружився із односельчанкою Анелею Новак й почав працю для своєї родини. Одначе важкі повоєнні матеріяльні обставини у рідному селі під польською окупацією заставили молодого Максима мандрувати в Канаду, шукати долі для себе й своєї родини, що наростала.

1927 р. він покидає рідне село, молоду дружину із двома діточками й еміґрує до Канади та осідає у Алберті, де вже було більше його односельчан. Зразу працює як фармерський робітник в околиці Редвей. Туди 1928 р. спроваджує дружину Анелю та двоє дітей: Діяну й Івана.

Вкоротці переходить до Інніcфрі й серед односельчан дальше продовжує працю робітника на фармах. В 1931 р. переходить на фармування в околицю Мирнам, а звідти в 1939 р. до Ст. Пол. По кількох роках праці в містечку Ст. Пол переходить 1958 р. до Едмонтону на працю в Транзіт готелю. Там працював аж до захворіння в 1967 р.

По важкій недузі помер в шпиталі св. Йосифа 28 квітня 1969 р. У вівторок, 29 квітня в Парк Меморіял о. Я. Федуник відслужив парастас, а на другий день, себто

бл. п. Максим Піх

в середу, 30 квітня, із церкви Пресв. Евхаристії відслужив Службу Божу та докінчення похоронів. Тіло покійного спочило на цвинтарі св. Михаїла.

Покійний Максим залишив у смутку свою дружину Анелю, яка й сьогодні урочистим богослуженням пом'янула його душу, та одну доньку Діяну, зам. Ткачик; й двох синів Івана й Михайла, що вже народився в Канаді; 4 внуків і 1 правнука та брата Бена у Вермілйон.

Бл. п. Максим Піх був людиною спокійної та працьовитої вдачі. Свідомий релігійно і національно, весь час, поза працею для удержання родини, разом із дружиною Анелею посвячував для парафії та розвитку культурного життя. В Ст. Пол багато труду й часу вложив у будову тамошньої української католицької церкви, а коли перейшов до Едмонтону, то відразу включився активно в життя парафії Пресв. Евхаристії. Таким залишив по покійний Максим Піх в пам'яті тих, що його знали та мали нагоду із ним за життя стрічатися. Крім того був дуже гостинним й нікого не випустив із хати, щоби, чим хата багата, не почастувати.

По богослуженні в церкві його дружина Анеля запросила всіх учасників поминок на обід до своєї хати, де присутні теплими словами згадували щирого та все гостинного Максима Піха..

В час поминальної відправи співав наш дяк А. Хомляк.

На „УВісті" родина бл. п. Максима пожертвувала від себе 10.00 дол. За жертву щиро дякуємо, а покійному Максимові вічна пам'ять.

Архиєрейські відвідини у Веґревил, Алберта

Неділя, 17 травня, була радісним і пам'ятним днем для парафіян Веґревил, бо того дня прибув до церкви Пресв. Тройці з архиєрейським відвідинами Преосв. Кир Ніл. День був гарний і сонячний, лиш сильний вітер ніс пил із зораних піль й закурював дорогу.

Коли автомобіль із Преосв. Владикою приїхав коло церкви, задзвонив радісно дзвін, а всі зібрані парафіяни заспівали пісню-привіт: „Вітаєм тя, Владико!" Перед дверми церкви Преосвященного Кир Ніла привітав о. парох Д. Велецук ЧСВВ із членами церковного комітету й, старим українським звичаєм, передав Владиці хліб і сіль. Маленькі дівчатка вручили квіти Владиці й увійшли з ним до церкви, де назустріч Владиці вийшло 4-ох священиків, що й співслужили з Преосв. Владикою Службу Божу. При кінці Служби Божої Владика виголосив проповідь про символ віри та Пресв. Тройцю.

Після Служби Божої Преосв. Владика в товаристві священиків та вірних перейшов до нової, недавно збудованої священичої резиденції, де посвятив резиденцію та каплицю в ній.

Відтак відбувся в парафіяльній залі празничний обід, в часі якого промовляв також і Преосв. Кир Ніл. Він згадав, що перед 33 роками в Веґревил була невеличка церковця та горстка членів. А тепер парафія розрослася, число членів побільшився, є величаво, гарно розмальована церква з усім потрібним устаткуванням. На закінчення свого слова Преосв. Владика побажав дальших успіхів та росту парафії. Після того Владика розмовляв з поодинокими парафіянами, між якими було чимало його знайомих з давних часів. Між тим був і я, автор цього допису, що був колись сусідом Преосв. Владики, та пригадав Владиці деякі події з давних часів.

Вкінці Преосв. Владика попращався із священиками та вірними, що його супроводжали до авта, й поїхав до Едмонтону.

П. Хемій

Едмонтон, Алберта: – похорон бл. п. Василя Скоробогача

В понеділок, 28 квітня 1970 р., вечером в шпиталі Мізерікордія В Едмонтоні відійшов у вічність один із найстарших членів парафії Пресв. Евхаристії бл. п. Василь Скоробогач.

Покійний прийшов на світ в селянській родині 6 січня 1880 р. якраз на сам Свят-Вечір, в селі Коцюбинчики Малі, пов. Гусятин, Західна Україна, тоді під владою Австрії. В рідному селі пройшли безжурно його дитячі, а потім й молодечі літа. Приглядаючись одначе матеріяльним обставинам, в яких знаходилося тоді наше село, він рішився виїхати в Канаду, щоби там шукати щастя-долі для себе й родини, яку плянував заложити.

Йдучи за тим рішенням, вчасною весною 1902 р. Василь покидає рідне село й вже 18 березня бачимо його у Вінніпеґу, де працює дорывочно аж до часу жнив. Тоді покидає Вінніпеґ й переходить на жнива до Норт Дакоти, ЗДА.

Звідти вже не вертає до Вінніпеґу, але мандрує далі на захід до нинішньої Алберти та стає на працю в копальні вугілля в Стром, недалеко від Дейзленд. На тій праці провів покійний 5 років, а коли придбав трохи гроша, купив 1908 р. гомстед на Ворвік та став фармувати.

В 1909 р. він одружився із овдовілою тепер Анастазією Бикевич. Шлюб брали в хаті в Новому Києві, а благословив їхнє подружжя о. Н. Крижановський ЧСВВ.

На другий рік, 1910 р., молоде подружжя переходить до Едмонтону та осідає в нинішньому Джеспер Плейс. В тому часі Василь працює при Сі-Ен-Ар. Одначе тут довго не засиджувались, бо вже 1913 р. хату міняють на фарму на Вох та переходять фармувати.

В 1926 р. бачимо вже Василя із родиною на нових фармах біля Мусідори, в околиці званій „коло Биковичів", а 1935 року вони переходять на фарми до Ренфурлі, де живуть до 1951 р. В тому році переходить Василь на заслужений відпочинок до Едмонтону, де в хаті наймолодшого сина Миколи до кінця свого життя, 28. IV. 70 знайшов теплу й щиру опіку, як в сина Миколи так і в його дружини.

Усе своє життя покійний був вірним та відданим членом своєї Української Католицької Церкви і народу, а завершенням його праці для церкви було збудування, разом із рівнож покійним вже Антоном Сокалюком, гарної церкви на Ренфурлі, яка є прикрасою тої околиці.

Враз із дружиною покійний виховав 7 дітей: 4 синів: Петро — Ренфурлі, Павло — Конкорд, Каліф., ЗДА, Мартин — Ванкувер, Бр. К., Микола — Едмонтон і 3 доньки: Ксеня Крафте — Ванкувер, Бр. К., Філя Задорожняк — Ванкувер, Бр. К., і Стелла Джонсон — Ебботсфорд, Бр. К. Діждався пок. Василь 14 внуків і 3 правнуків, які всі разом із дружиною Настею в глибокому смутку стояли в часі похорону кругом його домовини.

В п'ятницю, 1 травня ц.р., в Парк Меморіял о. Я. Федуник відслужив парастас, а в суботу 2 травня в церкві Пресв. Евхаристії заупокійну Службу Божу й докінчення похорону відслужив о. Я. Федуник і о. М. Сопуляк. В час Служби Божої о. парох попращав покійного Василя теплими словами, якого пізнав ще в Ренфурлі, коли приїздив туди на відправи із Інніcфрі. В свойому прощанні підкреслив о. парох велику й глибоку віру покійного, його працьовитість та відданість справі Церкви. Покійний Василь приготовляв себе до вічности не від нині, він ще 1965 р. зажикав до себе о. Я. Федуника, списав докладно свій життєпис та дав розпорядки відносно похоронів, оплативши вже тоді священиків.

бл. п. Василь Скоробогач

По жалібних відправах й послідному цілованні тіло покійного Василя спочило на цвинтарі св. Михаїла.

По похоронах в церковній залі Пресв. Евхаристії відбувся поминальний обід, що його старанно й смачно приготовили членки відділу ЛУКЖ.

До похоронів співав дяк п. А. Хомляк. Похоронами вміло завідувало похоронне заведення Парк Меморіял.

На „Українські Вісті" сина Микола зложив 15 дол. За жертву щиро дякуємо, а покійному Василеві вічна пам'ять.

Приятель

УКРАЇНСЬКЕ ВИСИЛКОВЕ БЮРО
ВИСИЛАЄ РІЗНОРОДНІ ПОСИЛКИ ДО СССР ВАГОЮ ДО 44 ФУНТІВ
МАЄМО НА СКЛАДІ:
хустки, светри, материяли на убрання, суконки, шкіру на чоботи, черевики, подвійну всипу на перини.
ВИСИЛАЄМО ГРОШІ БЕЗ ЖОДНОЇ ОПЛАТИ, ДОЛЯРОВІ СЕРТИФІКАТИ ЗДА
Приймаємо замовлення на мешкання — повна ґарантія.
Про дальші інформації прошу писати до:
KOSMOS EXPORT - IMPORT
332 Fillmore Avenue
Buffalo, N.Y. 14206
Ph.: 856-2674
П. Остапчук - керівник

ПОМОЖІТЬ БРАТАМ У ЮГОСЛАВІЇ

ІЗ ПОДЯКИ АРХИЄПИСКОПА ГАВРИЇЛА БУКАТКА

День 27 жовтня був страшним для наших братів у Боснії - Югославії. Жахливий землетрус навістив їхнє місто Баня Луку й околицю. Понад 500 українських католицьких родин сильно потерпіло від цього нещастя, бо їхні помешкання, школи, шпиталі, церкви, каплиці й парафіяльні доми були зовсім або частинно знищені землетрусом. Місто Баня Лука має 65,000 населення.

50,000 дітей опинилося без шкіл, бо землетрус знищив їх. Завдяки пересторозі про надходячий землетрус, тільки 1,100 людей було поранених. Населення повтікало в поля або на вулиці, дивлячись на руїну власних домів, церков, бизнесів, тощо. Землетрус знищив около 150 сіл і присілків.

Подаємо місцевості, де землетрус знищив наші церкви, каплиці і парафіяльні доми: **Баня Лука** — парафіяльна церква з дочерною церквою в Яблоні зовсім знищені; **Деветина** — парафіяльна церква і дочерна церква в Грвацані зовсім знищені, а парафіяльний дім сильно ушкоджений; **Лісня** — парафіяльна і дочерна церква в Брізік зовсім знищені, а парафіяльний дім сильно ушкоджений; **Приянор** — церква і парафіяльний дім сильно ушкоджені; **Козарак** — церква і парафіяльний дім сильно ушкоджені.

Поміч надходить . . .

Нещастя, що спало на наших братів і сестер у Югославії, викликало братерський відгомін серед наших людей по цілім світі, особливо в Америці і Канаді. Дух солідарности сильно проявився між українцями світу. Зачала надходити поміч з різних сторін світу. Ми сердечно дякуємо за всяку поміч, що нам прислано або ще пришлють нам наші брати, розсіяні по цілім світі.

Описуючи Страшний Суд Христос отак промовить до людей: „Я був голодний, і ви дали мені їсти. . . Я був нагий і ви одягнули мене" (Матей 25, 35-36).

Урядова комісія обчислила, що шкоди вчинені землетрусом нашим католицьким церквам, каплицям і парафіяльним домам виносить $220,000.00 (американських долярів).

Стільки написав у свойому заклику ВПреосв. Кир Гавриїл Букатко.

В розмові з нами Владика сказав, що досі зібрано в грошах прибл. 40,000.00 дол. До 220,000.00 дол. яких потрібно, щоб відбудувати знищені церкви та священичі резиденції, ще дуже далеко. Самі українці в Югославії не зможуть жертвувати багато, бо й самі не мають. Не дасть ніякої допомоги на відбудову церков та священичих резиденцій і держава. Тому ми рішилися продовжувати дальше грошову збірку, зокрема на відбудову знищених наших церков та резиденції. Думаємо, що українці Канади, які завжди виявляли багато серця й жертвенности для таких справ, схвалять наше рішення й своїми жертвами допоможуть бодай в деякій мірі відбудувати знищені землетрусом Божі храми та священичі резиденції.

Єпархіяльна управа Братства Українців Католиків Едмонтонської єпархії.

Дочерна церква банилуцької української католицької парафії в Яблані після другого землетрусу, 26 і 27 жовтня 1970. (Ступінь ушкодження: 7).

В четверту річницю

СМЕРТИ БЛ. П. ВІКТОРА СТЕШИН

бл. п. Віктор Стешин

Ой, летіла сива пташка
Повад високу гору,
І спустила своє перце
У шовкову траву.

Та не жаль мені того перця
У шовковій траві,
Лиш жаль мені за мужом,
Що лежить у темній землі.

Ой піду я до нього,
Піду серед ночі,
Може відозвеся,
Хоч словечком, хоч дві.

Ой не заговорю я,
Ані слова, ані дві,
Бо уста мої присипані,
У сирій землі!

В чотирирічну згадку по покійнім мужові Вікторові Стешин, який упокоївся в Бозі дня 15 лютого 1955 року.

Теодосія Стешин,
11221 - 98 вулиця,
Едмонтон, Алберта

Річна передплата «У.В.» – тільки $5.00

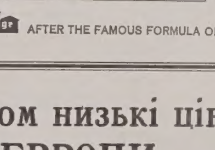

How did those six Sioux get on our beer label? (Six? Count 'em. Six.) To say nothing of three crows. And a Hupmobile. And twenty-nine trees. And our House of Lethbridge. How? Frankly, we don't remember. It all happened many moons ago. But one thing's certain: we'll never change our label. Or the great beer behind it. In Lethbridge, we go right on brewing it the slow, natural way, for real flavour. We have spoken.

House of Lethbridge AFTER THE FAMOUS FORMULA OF THE HOUSE OF LETHBRIDGE

Літом низькі ціни за переліт з ЕВРОПИ до КАНАДИ

"СІ-ПІ-ЕР" допоможе вам спровадити вашу родину на відвідини

Не відкладайте нагоди, щоб ваша родина та приятелі побачили вашу нову батьківщину і ваш дім. Цього літа — на це пора — з уваги на знижку цін за переліт, а саме за низькі прогулькові переїзди економічною клясою та низькі ціни за поїздку «відкривати Америку», коли можна легко побачити більше у новому світі.

«СІ-ПІ-ЕР» може для вас полагодити висилку гарного дарунку вашим батькам чи рідним у формі заплаченого квитка подорожі. Ці квитки можна сплачувати догідними ратами.

Зверніться до вашого аґента подорожів або найближчого бюра «Сі-Пі-Ер».

Подорож літаками «Сі-Пі-Ер» – то справа на ввесь світ.

CP Air

СТОРІНКА САСКАЧЕВАНУ

SASKATCHEWAN PAGE

1306 - 20th St. W., Saskatoon, Sask.

РІК 5. Телефон: 242-6364 Ч. 11

Редагує: Анна Марія Баран

ПЕРШЕ СВ. ПРИЧАСТЯ ДІТЕЙ КАТЕДР. ПАРАФІЇ СВ. ЮРІЯ

Як кожного року, так і цього року, до святого Причастя дітей приготовили Сестри Служебниці Саскатунської станиці. Цього року вчили Сестра Тереса і Сестра Анета.

Приготування дітей почалося зараз після Різдвяних свят. В суботу, 23 травня діти відбули свою першу св. Сповідь, а до св. Причастя приступили в неділю, 24-го травня. Службу Божу того пропам'ятного ранку для дітей і їхніх родичів, відслужив Преосв. Кир Андрей З Владикою сослужив о. прелат І. Олійник, прислужували Челяк і Мирослав Пасічняк, члени Вівтарної дружини.

До катедрального храму діти ввійшли під проводом Сестер, парами. Вони були гарно зодягнені, хлопчики - в білих сорочках та темних штанах а дівчатка — в білин суконочках і білих накидках із віночками біленьких квітів на голівці. В храмі вони зайняли перші ряди лавок, які вдекоровано білими лентами. До св. Причастя діти приступили дуже впорядковано. Після них підходили їхні родичі і вірні, приявні на Богослуженні. Після св. Євангелії Преосвященний Кир Андрей сказав до дітей принагідне коротке слово. В часі Служби Божої співав хор ЛУКЖ катедральної парафії під проводом п. С. Чепиги.

Після Служби Божої, діти були вгощені катедральним відділом ЛУКЖ спільним сніданням. До снідання діти засіли в театральній залі Осередку молоді, при гарно вложених і прибраних квітами - столах, разом з їхніми родичами. Враз із дітьми снідав теж Преосв. Кир Андрей, о. прелат І. Олійник і Сестри Тереса і Анета. Під час снідання Владика ще раз промовляв того дня до дітей, звертаючи їм і їхнім родичам увагу на важність хвилини першого св. Причастя.

Під кінець снідання Катруся Пеля і Тарас Шинкарук, від імені всіх дітей, склали подяку Сестрам Тересі і Анеті за труд приготування їх до першого св. Причастя і, як вислів вдячности, передали їм гарну китицю розквітлих троянд. Від о. прелата І. Олійника діти одержали того дня богослужебні книжечки. Вони одержать ще традиційні образки першого св. Причастя, які залишаться для них на все життя милою згадкою, про цей великий день їхнього життя.

Того дня перед сніданьям зроблено в залі Осередку спільну світлину дітей з їхнім Владикою і їхніми Сестрами — учительками.

„Весталька" в Ріджайні

В останню неділю травня, в День ЛУКЖ, відділ ЛУКЖ при катедральній парафії св. Юрія в Саскатуні, на запрошення ЛУКЖ з Ріджайни, відвідав столицю Саскачевану. Прибл. 30 осіб виїхали автами зі Саскатуну, а за ними ще й вантажне авто з декораціями і реквізитами до драми „Весталька". То саскатунські драматичні аматори мали відограти цю релігійну драму в Ріджайні.

О год. 3:00 пополудні відкрилися занавіси сцени авдиторії парафії св. Василія. Коротке слово — інформацію подав о. В. Івашко. Цю виставу запляновано на попередній 1969 рік, в якому відзначувано 25-річчя існування і корисної діяльности організації ЛУКЖ, як теж 1,000-річчя смерти першої української володарки княгині Ольги. Це вже п'ятий раз з черги „Весталька" побачила саскачеванські сцени. Саме представлення поважне і до певної міри трагічне, до сльоз зворушливе вже самим змістом.

Коли взяти до уваги, що всі актори роджені вже тут в Канаді, то треба скласти слова признання за той відважний крок відділу ЛУКЖ при катедрі св. Юрія. Гра відбувалася без суфлера, всі актори добре знали свої ролі і передали їх видцям дуже виразно і з великим чуттям. Треба відмітити, між іншими, ролю головної особи, Вестальки, яку відограла прекрасно п-і Стефанія Нагачевська. Велика заслуга в підготовці та переведенні виставки „Вестальки" належить п-і Петронелі Чепизі, режисерці. Замітним також є те, що при кінці драми виступає хор катахуменок, до якого належать молоді дівчата.

По представленню жіночий хор ЛУКЖ зі Саскатуну відспівав кілька пісень. Диригентом хору є п. Святослав Чепига. Організація цілої поїздки лежала в руках трудящої голови відділу ЛУКЖ при катедрі св. Юрія в Саскатуні, п-і Розалії Шинкарук.

Від відділу ЛУКЖ при парафії св. Василія в Ріджайні та від всіх присутніх склала слова признання і подяки п-і Ірина Сагаш. Перед від'їздом до Саскатуну, пані з ЛУКЖ з Ріджайни угостили акторок смачною вечерю. До приємного настрою долучилися ще особисті святкування місцевого о. пароха о. прелата Онуфрія Пасічняка і диригента п. Святослава Чепиги, а саме їх день народин. З того приводу відспівано многоліттє, а для диригента п. Чепиги, вдячні хористи привезли уродиновий торт зі Саскатуну.

Пізним вечором всі щасливо повернулися до Саскатуну.

ПЕРШЕ СВ. ПРИЧАСТЯ ДІТЕЙ КАТЕДРАЛЬНОЇ ПАРАФІЇ СВ. ЮРІЯ в Саскатуні. Від ліва: 1-ший ряд — Андрійка Пастернак, Кикелія Гадет, Надя Пяста, Марія Федірко, Палет Симак, Бренда Кнігініцька, Даяна Пит, Дебора Грапчак, Єлисавета Кнігініцька, Дора Воронюк; 2-гий ряд: Валерія Пасічник, Адрі Староста, Браєн Пасічник, Ворд Наконачний, Каруся Пеля, Михайло Кудрик, Филип Стадник, Вейн Сорока, Шелі Анна Петрас, Богданна Задворна, Рамона Шендарук; 3-тий ряд: Дарвин Гюмен, Михайло Герасимчук, Григорій Кітела, Браєн Прибушевський, Ґері Мохарук, Тарас Шинкарук, Браєн Винс, Доґлес Дмитрович, Дерик Гуска, Ярослав Кулик, Кенет Прибушевський,

4-тий ряд: Василь Гарасимчук, Доналд Деркевич, Петро Бараболик, Пері Стадник, Анастазія Грін, Славка Пяста, Василь Кемрон, Іван Білий, Яків Петрас, Мирон Приступа. Нема на світлині: Керен Кулик, Роман Жеребецький, Богданна Жеребецька. Зліва: Сестра Анета; зправа Сестра Тереса; посередині поміж дітьми — Преосвященний Кир Андрей.

Повідомлення з єпископської канцелярії:

14 червня — година 10:00 ранку — Архиєрейські відвідини і Служба Божа в церкві Зіслання Св. Духа в Ростерн, Саск.

Година 5:00 пopол. — Архиєрейський Молебень в церкві Св. Параскеви в Твей, Саск.

21 червня — година 10:00 ранку — Архиєрейські відвідини і Служба Божа в Кридор, Саск.

28 червня — година 10:00 ранку — Архиєрейська Служба Божа; благословлення і заложення наріжного каменя церкви св. Ап. Петра і Павла в Нютені-Саскатун, Саск.

29 червня — від години восьмої вечора до 3-того липня духовні вправи о. душпастирів Саскатунської єпархії в інституті ім. А. Шептицького в Саскатуні.

5 липня — година 10:00 ранку — Архиєрейська Служба Божа з нагоди празника в Йорктоні, Саск. Під час Служби Божої, диякон Методій Кушко, одержить з рук Кир Андрея Роборецького священичі свячення.

7 липня — година 10:00 ранку — Архиєрейська Служба Божа в церкві св. Івана Христителя в Арран, Саск. (З нагоди празника).

12 липня — година 10:00 ранку — Архиєрейська Служба Божа в церкві св. Ап. Петра і Павла в Канорі, Саск (З нагоди празника).

Українська католицька оселя

СВ. АРХ. МИХАЇЛА КОЛО КЕМСЕК, САСК.

Українська католицька оселя св. Арх. Ангела Михаїла для дітей, є на східньому березі озера Медже Лейк в провінційному парку Дак Монтейн, у віддалі 16 миль на схід від міста Кемсек, Саск.

В програмі цьогорічних зайнять на оселі є: навчання дітей катеризму, лекції плавання під наглядом Червоного Хреста, спорт, гри і забави.

Оселя відкрита: для дівчат — **від неділі 5-го липня,** для хлопців — **від неділі 19-го липня.** Зайняття в оселі тривають по два тижні для кожної групи дітей. Оплата за дитину за двотижневий час перебування на оселі, виносить $25.00. До оселі принимається дітей в віці від 7 - 13 років.

Батьки, котрі мають в повище поданому віці дітей і бажають дати своїй дитині цього літа корисний і здоровий відпочинок, нехай вносять свої зголошення на адресу:

ST. MICHEAL'S CAMP
BOX 1628,
KAMSACK, SASK.
(Camp manager, Rev. W. A. Wasilishen).

ХОТЯТЬ ВВЕСТИ СПІЛЬНІ ГРОШІ

Члени европейського господарського союзу — Франція, Західна Німеччина, Італія, Бельгія, Голляндія та Люксембург — вирішили впровадити спільну валюту. У всіх вищезгаданих державах будуть в обігу одні гроші. Для введення нової одної валюти потрібно дев'ять років часу.

СПОРТОВИЙ ЗАПАЛ

У Мехіко-місті відбувався матч копаного м'яча за світовий чемпіонат між мехіканцями та советськими спортовцями. Прихильники спорту зробили таку бучу при закупні квитків, що треба було 300 поліцаїв з крісами та апаратами до розпилювання плачучого газу, щоб завести порядок.

Архиєрейські відвідини в Принс Алберт, Саск.

В неділю, 3-го травня, з нагоди празника й спільного свяченого, відвідав парафію св. Юрія в Принс Алберт Владика Андрей та відправив архиєрейську Службу Божу.

Службу Божу заповіджено на годину 10 рано. 15 хвилин перед початком процесія провела Владику з священичої резиденції до церкви. На чолі процесії несено хрест і хоругви, відтак ішли Лицарі Колюмба 4-го ступеня під проводом п. Івана Свистуна, священики та асиста вівтарних дружинників. Група малих дівчаток під наглядом С. Нагалії з кольорових кошичків сипала квіти під ноги Владики. При воротях церковного подвір'я, прикрашеного тріюфальною брамою з написом "Витай нам Владико", вручила Архиєреєві живі квіти дівчина Рідної Школи, К. Підскальна, та сказала по-українському привітальне слово. Хлібом-сіллю вітав Владику п. Петро Чуй. Символічний ключ у самих дверях церкви вручив Владиці парох о. Г. Миколів.

До Архиєрейської Служби Божої сослужив Владиці, крім місцевого пароха, о. д-р Степан Гарванко. Функцію церемонієра сповняв п. Степан Куривчак з Саскатуну. Співав новоосснований парафіяльний хор під диригентурою п. Петра Тихолиза. Хоч це була їх перша Арх. Служба Божа, вивязалися вони знаменито зі свого завдання й дістали пізніше признання від Владики.

В часі архиєрейської Служби Божої 10 діточок уперше приступили до св. Причастя, а за ними слідували понад сотня старших причасників.

Після закінчення Служби Божої та перевірки знання катехизму в дітей Владикою, всі подалися до парафіяльної галі на спільне свячене. Людей було так багато, що треба було ще вдруге застеляти столи. Приємно вражав факт, що так у церкві як у галі були досить численні представники з дооколичних наших парафій (Макдовал, Самбург, Міт Парк та Шипмен).

Коли всі вже наситилися, розпочався святочний концерт на честь Владики та матерей парафії, бо день матері пересунено один тиждень наперід. Виконавцями програми були діти з Рідної Школи, організована молодь та жіноцтво, як рівнож парафіяльний хор. Програмою проводив п. Василь Гаврилюк. В часі програми покликано до слова о. пароха, а на кінець Владику, який роздавши пам'ятки 1 св. Причастя дітям погратулював виконавцям за концерт та закликав усіх до дальшої витривалої праці на церковній та народній нивах.

О. Гримик

Принс Алберт, Саск.

ПОХОРОН БЛ. П. КАТЕРИНИ ЛЕВКО

бл. п. Катерина Левко

5-го листопада 1969 р. в шпиталі Вікторії в Принс Алберт, після короткої але важкої недуги, прийнявши Найсв. Тайни, упокоїлася в Бозі бл. п. Катерина Левко.

Покійна Катерина (з дому Зрада) народилася 1899 р. в селі Вербиця, пов. Рава Руська. В 1917 р. вийшла заміж за Юрія Левка. Якраз перед вибухом II світової війни виїхала зі своїм мужем і 4-ма малими дітьми до Канади та поселилася в околиці Принс Алберт. Тут Бог поблагословив її ще одною дитиною.

Покійна відзначалася глибокою побожністю, працьовитістю та скромністю. Ті свої прикмети зуміла прищіпити і своїм дітям. Недовго перед смертю перенеслася зі своїм мужем з фарми до Принс Алберт, придбавши собі хату в недалекому сусідстві нашої церкви. Кожного ранку можна було бачити її на Службі Божій та до св. Причастя. При кінці липня 1969 р. помер її чоловік Юрій, після довгої недуги. Можливо, що перенята надмірно недугою свого мужа, не звернула належної уваги на своє здоровя, бо кілька місяців після його смерти, лікарі відкрили смертельну хворобу в неї. Та це її не перестрашило. В повній свідомості з усмішкою на лиці попросила місцевого священика про св. Тайну Оливопомазання. Аж не хотілось вірити тоді, щоб кінець був так близький. А тимчасом вона то певно відчула . . .

Вечором 9-го листопада 1969 р. у битком наповненому людьми похоронному заведенні Принс Алберт Фюнерал Говм, місцевий парох о. Г. Миколів відправив Парастас. Сослужив йому священнодиякон Фільотей Коць, студит з Вудсток, Онтеріо, свояк покійної. Самий похорон відбувся 10-го листопада з церкви св. Юрія Похоронних відправ довершили оо. Г. Миколів і Р. Кубяк з участю вищезгаданого диякона Ф. Коця. Похоронено покійну на українській секції цвинтаря в Принс Алберт. Після похорону заходами жіноцтва ЛУКЖ при парафії св. Юрія відбувся поминальний обід у парафіяльній галі.

Покійна залишила осиротілими 5 дітей, які продовж неповних 4 місяці стратили батька й матір. Доня покійної, Текля Арабська, від себе й своїх братів Василя, Теодора, Івана та Богдана пожертвувала на прес-фонд "У.В." 10 долярів. За жертву щира подяка, а покійній вічна нагорода!

Присутній

Саскатун, Саск.

ПОХОРОН БЛ. П. ПАВЛІНИ САПІГИ

бл. п. Павліна Сапіга

З жалем та смутком прийняли родина, приятелі та знайомі бл. п. Павліни Сапіги вістку про її невіджалувану та передвчасну смерть, що наступила 15 квітня ц.р.

Похоронні відправи покійної почалися панахидою в п'ятницю, 17 квітня вечором, котру відправив о. прелат І. Олійник при великій участи родини, приятелів та знайомих. Слідуючого дня рано в катедрі св. Юрія о. прелат І. Олійник відправив засупокій душі покійної св. Літургію та виголосив відповідну до хвилини проповідь. Рівнож в часі відправ св. Літургії було приявних велике число родини, приятелів та знайомих. Після відправлення похорону та послідного прощання тіло покійної Павліни зложено на католицькому кладовищі "Вудлан" біля Саскатуну.

Покійна Павліна народилася 22 травня 1922 р. у фармерській родині Войтюків на фармі біля Кридора. Початкову школу закінчила в Угринові. 28 травня 1945 р. вона одружилася з Павлом Сапигою. Вінчання відбулося в угринівській церкві св. Миколая. Обоє з мужем та дітьми прожили на фармі 13 років, а відтак разом з родиною перейшла жити до міста Саскатуну, де прожила аж до смерти. Покійна походила з великої родини (9 братів і 4 сестрі). Була лагідної та доброї вдачі, радо помагала в праці своїм тестям та опікувалася своєю старенькою мамою, що померла на 84-му році життя. Була ввічливо до сусідів та взагалі примірною та практикуючою християнкою. Гарно виховувала своїх дітей, навчала їх української мови та водила їх до своєї української церкви. В минулому році в місяці жовтні, покійна захворіла й, на пропозицію лікаря, була завезена до міського шпиталя "Сіти Госпітал" де по чотирьох місяцях прийнявши св. Тайни Причастя та Оливопомазання, померла.

Покійна залишила у глибокому смуткові свого мужа Павла, дочку Олешу, жонатого сина Лаврентія, двох малолітних синів-близнюків Романа та Константина, дев'ять братів, чотири сестри, невістку, внука та стареньку тещу Катерину.

Після похорону відбувся для учасників похоронних відправ обід в домі „Української молоді", під час котрого, на заклик о. прелата І. Олійника, переведено збірку на добродійні цілі, з котрої призначено на пресовий фонд "У.В." суму 10 дол.

За жертву щиро дякуємо, а бл. п. Павлині вічная пам'ять.

ПОДЯКА

Прибиті глибоким смутком по втраті дорогої дружини, мами, тещі та баби складаємо щиру подяку: Всесвітл. о. прелаті І. Олійникові за відслуження похоронних відправ, прощальне слово, відвідини покійної в шпиталі та уділення св. Тайн; дякам С. Гненному, В. Войтюкові та П. Харкові; місцевому відділу ЛУКЖ за приготовання поминального обіду; нашим приятелям за жертви на Служби Божі та за вінки і квіти на могилу покійної; тим що несли домовину та всім учасникам похоронів, що прийшли в останнє попращати покійну. Нехай Всевишній нагородить вас всіх сторицею.

Муж, діти, невістка та внук.

У ЧЕХІЇ НЕМАЄ ЗАКОРДОННИХ ГАЗЕТ

Туристи, що відвідували Чехословаччину, могли досі там свобідно купувати деякі часописи та журнали, що виходять у Західній Німеччині, Франції, Англії та інших країнах. Тепер, без великого розголосу, заборонено приймати ті часописи до ЧССР. Там можна тепер купити пресу з СССР та советських сателітних держав і тільки закордонні газети, які допустила цензура ЧССР.

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Viina — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

ROYALITE

Направа авт і троків — Перевірка моторів
Продаж високоякісної ґазоліни та оливи до авт.

Artic Service Station Ltd.

12608 Fort Road Edmonton, Alta. Ph. 476-2212

Власник і керівник: Маріян Страшок

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669.

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

Albert House of Broadloom Ltd.
7209 - 101 Ave., Edmonton
Phone: 466-5345 — 477-7959

Dupont Nylon	5.99 sq. yd.
Acrilan	5.99 sq. yd.
Wool	10.99 sq. yd.
Corlon & Cushion Floor as low as	2.99 sq. yd.

Спеціяльні ціни на великі замовлення.
Читачі з-поза Едмонтону дістануть за показанням того оголошення 5% знижки.

ХІРОПРАКТОР

Д-Р ВІКТОР БАЙРАК
(хіропрактор)
Dr. V. A. Bayrock
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ХРЕБТА, КОСТЕЙ І НЕРВОВИХ НЕДУГ, ЩО ЧАСТО СПРИЧИНЯЮТЬ БОЛІ В ЦІЛІМ ТІЛІ ТА ГОЛОВІ
9617 - 111th Ave., Edmonton, Alta.
X-Ray ТЕЛ.: офісу 422-7656 дому 479-3480

О Мати Божа!

О Мати Божа — Ти моє надхніння,
Чудових мислей Ти екстаза й лет
У світі трудному, в борбі життя —
Втишити хочу мій психічний гнет...

Рефлексії думок і взнеслих подувів ідеї —
Рядом всі укладаються, мов моряки,
Фантазія і полет скромний творить цю поему —
Блистять і перляться чудові мрії і казки...

Про людей кращих, кращу землю й край
Душа спрагненна і чуття все мріє.
До тебе рвуться пориви й думки
О Ти, моя Маріє, мріє і леліє...

д-р Іван Качмар

УВАГА
БІНҐО
КОЖНОЇ НЕДІЛІ
В 7:30 ВЕЧОРА У
SPORTEX
EXHIBITION GROUNDS

Дарунки для рідних в Україну
висилає до ваги 44 фунти
VEGA
UNIVERSAL STORE
10343 - 97 St., Edmonton
Велика обнижка цін!

SPECIAL!
ВСІ ВЛАСНИКИ АВТ
Дайте ваше авто помалювати зі споду таром. Тепер найнижча ціна в цілій Канаді. Від 20 років у бизнесі.
Edmonton Undercoating & Auto Body Shop
9633 - 102 Ave. Edmonton
Tel.: 422-7784 — — Home: 466-4371

ВАЖИТЕ ЗА БАГАТО?
Мучить вас клопітлива, скомплікована дієта? Спробуйте звичайну дієту з грейпфрутом? Стратите 10 фунтів за 10 днів. Пришліть $1.00 на адресу
MEMORY LANE
Box 221-AB, Edmonton 15,

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639
(гарантований дентистичний механік)

Виступ української піяністки в Карнегі Голл

Нюйоркський щоденник «Да Ню Йорк Таймс» надрукував у числі від 24 травня ц.р. фахову оцінку концерту молодої української піяністки Христини Петровської. Рецензент газети оцінює дуже високо талан та техніку п-ни Петровської.

Христина Петровська ще відносно молода дівчина й тимбільше молода піяністка. Вона прийшла на світ в Оттаві 22 роки тому. Свої музичні студії вона відбула в школі Джулліяр від 1962 до минулого року. Від 1968 р. вона була піяністкою в Паризькій американській академії де вона цього року буде вчити сучасної музики та вести семінар.

Концерт Х. Петровської в Карнегі Голл влаштувала паризька-американська академія.

Христина походить із свідомої української родини й почуває себе українкою.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Dental Lab.
BARRY BUILDING
10128 — 103 St.,
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

BURTON DENTAL
Laboratories
Certified Dental Mechanics
1½ Bl. North of Woodward's
10279 — 101 Street
EDMONTON ALTA

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

DR. KOZAK – CHURCH – CRAIG
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — — Припасовує окуляри

Річна передплата "УВ" – тільки $5.00

EATON'S
HEARING AID CENTRE
• Комплетна перевірка слуху апаратом
• Дуже доброї якости інструменти по низькій ціні
Для докладної перевірки Вашого слуху зробіть вчасно домовлення з авдіометристом Ітона.
Слухова клініка: червень: середа, 17 — Гінтон; четвер, 18 — Едсон.
ТЕЛ.: 424-0181
Ітона центр для слухових апаратів на першій підлозі.
Member of the Alberta Hearing Aid Dealers Association

КОМУНІСТИЧНІ АҐЕНТИ МОЖУТЬ ЛЕГКО ДІСТАТИСЯ ДО КАНАДИ

Кол. заступник комісара Королівської канадської кінної поліції (Ар-Сі-Ем-Пі) В. Келлі сказав у Торонті, що канадські іміграційні закони дозволяють легко на в'їзд до Канади европейським кримінальним злочинцям та аґентам комуністичної розвідки. Европейські кримінальні злочинці приїдять до Канади звичайно на відвідини й залишаються тут поза дозволений час. Потім роблять різні відклики і вкінці залишаються в Канаді як леґальні іміґранти.

Советські комуністичні аґенти часто приїздять до Канади на відвідини на запрошення своїх свояків. Їм дозволяють на в'їзд без конечної перевірки. Відомі закордонні комуністи приїздять до Канади звичайно на запрошення різних установ чи університетів. Тоді мають змогу виголошувати прилюдні доповіді та займатися іншою, недозволеною діяльністю.

ЯЙЦЕМ У ЧОЛО

Англійський прем'єр Г. Вілсон, ще відбуває тепер передвиборчі віча, мав немилу пригоду. В час віча в північному передмісті Лондону хтось з публіки кинув у нього сирим яйцем. Яйце розбилося на чолі і розплилося по одязі прем'єра. Вілсон перервав віче і вийшов із залі.

Українські новинки в радіо Кемровз

Починаючи з понеділка, 15 червня ц.р. радіостанція CFCW в Кемровз, Алберта, буде надавати щодня окрім неділі, новинки в українській мові в год. 10:00 вечора.

Радо приймемо вістки про діяльність українських організацій, чи їх заплановані підприємства, щоб їх проголосити в нашому радіо.

Всі новинки чи заповідження треба посилати тиждень наперід на письмі на адресу:

MR. DAN CHOMLAK
Radio Station CFCW
4872 - 50 Street
CAMROSE, Alberta

Редактор українських новинок п. Антін Хомляк буде вдячний за всі ваші заваги та побажання відносно програми.

Сподіємося, що програмою українських новинок в нашому радію будуть користуватися українські організації в центральній та північній Алберті, а ми в той спосіб зможемо причинитися для пожвавлення життя українських спільнот в центральній та північній Алберті.

Д. Хомляк
Керівник української програми.

ПОДЯКА

Складаємо щиру подяку ВШ. П. Петрові МУРСЬКОМУ з Едмонтону за безкорисне відчищення фронтової стіни та помалювання долішних вікон в будинку „Українських Вістей"

Адміністрація "УВістей"

RIVER VIEW HOTEL
Свіжо відновлений
НИЗЬКІ ЦІНИ —
центрально положений
10136 - 95 Ст., Едмонтон
Тел.: 422-8665

ЗАГОСТРЕНА КОНТРОЛЯ НА КАНАДСЬКО-АМЕРИКАНСЬКОМУ КОРДОНІ

Тому що з Канади перевозять до ЗДА багато наркотик, американський уряд дав доручення митним урядникам на канадсько-американському кордоні робити дуже сувору контролю в подорожніх, що їдуть з Канади до ЗДА. Йдеться тут не лише про канадців, а й про громадян інших держав, що часто перевозять наркотики до ЗДА через канадсько-американський кордон.

ПРОТИ НАПАДІВ НА КУБУ

Уряд ЗДА заборонив кубинським втікачам, що живуть на Фльориді в ЗДА, чинити збройні напади на Кубу. Один такий напад був недавно, й Куба обвинуватила в цьому організації на терені ЗДА.

Політична поліція Еф-Бі-Ай зробила недавно ревізію в членів організації, що поборює Ф. Кастра.

100 БОМБ

Організація «Квебекський фронт визволення» написала листа до двох французьких газет у Монреалі і в тому листі каже, що її члени від 1963 р. підклали більше як 100 бомб в Монреалі, щоб «показати рішучість у боротьбі проти капіталістичного визиску».

УСМІХНІТЬСЯ

— Заходьте до мене увечері...
— А ви не читатимете своїх віршів?

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст ниркових недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Василь Павлюк
член Королівської Колегії Хірургів
F.R.C.S.(C) — F.A.C.S.
хірург-спеціяліст
203, Strathcona Medical Dental Bldg.,
8225 - 105 St., Edmonton
Тел. офісу: 439-4321
дому: 466-5033

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

ЧАРТЕРОВАНІ БАНКИ ОБНИЖУЮТЬ ВІДСОТКИ

«Бенк оф Монріол» обнижив відсоткову стопу за позички з 8½% до 8%. Сподіються, що за його почином підуть інші канадські банки. Знижка обов'язує щойно від 15 червня. Не знати тільки чи банки облегшать умови для уділювання позик, бо досі позичок майже не уділювано.

Одночасно банк знижив також відсотки від ощадностевих вкладів із 6½% до 6%.

Маю вантажне АВТО (трок) з навантажником (повдером). Протинаю дороги, вивожу землю ітд. Телефонуйте на ч. тел.: 477-2107

AARON DENTURE CLINIC
Затверджений дентистичний механік
10816 - 82 Аве.,
Полудневий Едмонтон
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

Продаємо нові сталеві рури
Маємо тільки короткі.
Фунт 6 центів.
Платимо найвищі ціни за старі речі з міді, бронзу, радіатори, батерії ітд.
Маємо великий вибір різних решток товарів, включаючи ремісничі інструменти, коци, тенки на воду ітд. по низькій ціні.
Щадіть гроші, купуючи у
DAVIS
Enterprises (Alberta)
Division of
Davis Industries Ltd.
Phone: 455-2177
11404 - 143 St.,
EDMONTON, Alta.

MYRON'S BACKHOE SERVICE
Спеціяліст для закладання септичних збірників (Septic Tanks), водопроводів та каналів. На септичні збірники даємо ґарантію на ціле життя.
Тел.: 799-5527; як нема відповіди дзвоніть на ч.: 799-5659.
Адреса на листи:
MYRON'S BACKHOE SERVICE
P.O. Box 30, GIBBONS, Alta.
Власник Мирон Павлечко

LAST OF SEASON
$20,000 Cash Bingo
Grand Prize $10,000 - 1 Game for $2,000 - 8 Games for $1,000 each
Plus 1 FREE Game
RETURN AIR FARE FOR 2 PEOPLE TO
EXPO - 70
WED., JUNE, 17 1970
EDMONTON GARDENS at 8:00 p.m.

Посилаю —— на передплату "Українських Вістей"

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

....

(Подати в англійській мові)

ЗМІНА АДРЕСИ

10 ЦЕНТІВ

Коли змінюєте місце свого перебування, виповніть цю картку, витніть та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В.":

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і

стара адреса: ....

....

Ім'я і

нова адреса: ....

....

(Адресу писати по-англійськи)